

Abraham a jeho semeno po něm

¹ Jsem tak rád, že mohu být znovu v Chicagu v tom velkém společenství spolu s Obchodníky plného evangelia a mohu mít společnost s těmito lidmi; a také, že mám pomoc ze strany jednoho z největších spolupracovníků, bratra Tommy Hickse. A jsme tento týden ve velkém očekávání, že Pán pro nás udělá velké věci.

A doslechl jsem se, že před tímto shromážděním už bylo shromáždění a že se tu staly velké věci. A my očekáváme, že to bude narůstat, čím více se budeme blížit konci. Tedy, zdržíme se tady až do příští neděle odpoledne; myslím, že je to tak.

² Bratr Carlson, když nám před chvílí pověděl o kazatelích a čím vším museli procházet, než se stali kazateli — jak pravdivé. A vedle mě stál bratr Josef, který řekl: „Dobře,“ řekl, „pokud nejste vojáky, pak se po vás nestřílí.“ A myslím si, že to bylo na místě. Je to tak. A když bitva zuří, no, tehdy se stáváte opravdovým terčem.

³ A tak nám zůstává jen jedna možnost: vzít na sebe celou výzbroj víry, být věrní Bohu a pochodovat vpřed. To je všechno. Boží armáda neustupuje; ona jde kupředu. Mnozí z nich se odkloní na bok a začínají *to* nebo *tamto* nebo *ono*, ale Boží armáda pochoduje vpřed. A my prostě jdeme dál a dál.

Tedy, v průběhu tohoto týdne jsem sem poslal Billa ve tři nebo o půl třetí. A řekl mi, že tady stál do tří a potkal jenom dvě osoby, které měly zájem o modlitební lístek. Řekl, že to bylo všechno. A tak byly rozdány a budeme se modlit za nemocné.

⁴ Tedy, kdyby náhodou... Bratr Hicks má velkou službu modlitby za nemocné. Možná to už dělal. A tak během tohoto týdne bych chtěl poprosit Billa, aby sem chodil každé odpoledne kolem šesté hodiny, nebo nějak v té době, aby rozdával modlitební lístky, kdyby někdo... Když budeme mít nějaké lidi, kteří chtějí, abychom se za ně modlili, bratr Hicks a já a jiní bratři budou tady, aby se celý ten týden modlili za nemocné. A my očekáváme na Boha, že vyslyší naše modlitby.

A všechna tyto roky — asi patnáct let na misijním poli kolem celého světa — nikdy ve svém životě jsem nikoho neuzdravil, ale určitě jsem měl některé podivuhodně vyslyšené modlitby. Bůh uzdravil nemocné, chromé, slepé, postižené, až to pro mne bylo vzrušující. Pro mne je to životní náplň. Kdybych měl být dnes odpoledne odvolán, byl

bych vděčný Bohu za to, že mi dovolil poznat jednu věc — Ježíše Krista jako svého Spasitele s vědomím, že On teď žije, že není mrtev, ale že vstal a je navěky věků.

A teď dnes odpoledne, dříve než přistoupíme k Božímu Slovu... A chtěl bych ještě říci toto, pokud mi dovolíte, abych se na chvílku zastavil, chtěl bych v tomto týdnu zkrátit trochu svá kázání. Získal jsem pověst kazatele, který káže jednu až deset hodin nebo něco v tom smyslu. Ale rád bych se tento týden, dá-li Pán, vměstnal do třiceti pěti nebo čtyřiceti minut, tak aby lidé... Většina lidí, nakolik vím — myslím si — jsou z jižní části. (Myslím si, že je to opravdu tak. Z jižní části.) Tak abyste se mohli včas vrátit na další bohoslužbu. A teď, předtím než přistoupíme ke Slovu, přistupme k Autorovi skrze modlitbu, když skloníme naše hlavy.

Náš nebeský Otče, jsme Ti vděční za výsadu, že jsme se mohli shromáždit spolu v tomto deštivém odpoledni ve jménu Pána Ježíše ještě jednou před Jeho příchodem; ve víře, že jednoho dne se shromáždíme naposledy, když toto velké valné shromáždění bude zavoláno do nebe.

Ať jsou naše jména zapsána jasně a čistě, ať jsou obmytá Beránkovou krví, abychom mohli odpovédět, když nastane to vyvolání jmen na svatební večeři. A proto jsme tady, Otče, abychom naše srdce připravili na tu velkou událost.

Prosím, abys nám odpustil naše nedostatky, naše chyby, věci, které jsme udělali a pověděli, které nebyly správné. Pamatuj, Otče, že jsme jenom lidské bytosti a jsme náchylní na různé druhy chyb. A kdybychom neměli Tvé zaslíbení milosti, všichni bychom byli ztraceni.

Ale díky Tvé milosti tady můžeme stát jako vojáci a věřit vírou, že Bůh nás spasil ze života hříchu a z věčného zatracení v budoucím věku. Prosíme teď, aby ses rozpomenul na všechno naše úsilí. Ty víš, proč je vynakládáme a také víš, proč se tady nacházíme. Ty víš, proč jsem toho večera odpověděl bratru Carlsonovi na jeho telefonát: „Ano, cítím se tam být veden.“

Tedy, Otče, zbytek je ve Tvých rukou. Učiň s námi, jak považuješ za správné, protože se předáváme Tobě a Tvému Slovu ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Galatským 3:29
5. Mojžíšova 1:8

pro dnešní odpoledne bych chtěl vzít téma ze 3. kapitoly ke Galatským, 29. verš.

A jestliže jste Kristovi, pak jste símě Abrahamovo a dědicové podle zaslíbení.

Dnes odpoledne přistupuji k tomuto tématu už potřetí v průběhu posledních dvou měsíců, kdy jsem kázal na toto téma. A dělám to proto... myslím si, že když nebudeme mít uzdravovací bohoslužbu, mohl bych tomu věnovat trochu více času, protože podle mého názoru je to jedno z těch největších a nejvýjimečnějších poselství pro tuto hodinu, v níž žijeme.

Zprvė bych vám chtěl položit otázku: „Kolik z vás je tady křesťanů, znovuzrozených křesťanů?“ Zvedněte ruce. Všude v budově, na každém místě. Myslím si, že je to na sto procent, všude — znovuzrození křesťané.

Mohl by správce budovy...? Víte, já nepatřím k těm hvězdným kazatelům a já bych... Kdybyste mohli, prosím, pokud možno vypnout ta velká světla, byl bych velice rád. Nemám rád, když jsem středem pozornosti nebo nějakým jiným druhem světla. Prostě mám rád světlo Ducha svatého, a to je to jediné, o kterém rád přemýšlím. A tyto ostatní mě prostě ruší.

A tak jestli dnes odpoledne máte své Bible a také tužky a papír, chtěl bych, abyste si dělali poznámky a po bohoslužbě si to prostudovali a také během toho příštího týdne. Tedy, věřím, že nám je tu přiděleno kolem... kolik *máme* času? Do šesti. To budu mít možnost přinést pouze jednu třetinu toho, co chci říci. A potom, možná trochu později se nám podaří vejít do toho trochu hlouběji. Teď. (Děkuji. To je skvělé. To už je lepší.)

Chtěl bych se zabývat tématem nebo z toho tématu vzít kontext, který, doufám, bude: Abraham a jeho semeno po něm. Rád bych udělal... (Vypadá to, že tady po obou stranách jsou reproduktory.) A chci, abyste si to dobře zapamatovali. A já bych chtěl...

⁶ Mám tady dvě stránky poznamenaných míst Písma, a chtěl bych vás uvést do těch míst Písma — protože opravdu věřím z celého mého srdce, že žijeme v odpolední době pohasínání večerních světél a příchod Kristův je blízko. A opravdu věřím a biblicky to mohu dokázat Písmo, bez jakéhokoliv stínu pochybnosti, že žijeme v čase konce. A teď, jestli vás s tím dokážu uspokojit nebo ne, to nevím, ale mně to skutečně uspokojení přináší.

⁷ A jelikož nejsem dostatečně vzdělaný, kvůli tomu přistupuji k Písmům z hlediska předobrazu; více jako typolog... je to předobraz toho, co bude, protože víme, že každé Písmo má složený význam...

Ozeáš 11:1; Matouš 2:15

⁸ Líbí se mi, co je v Matouši ve 3. kapitole: „Z Egypta jsem povolal svého Syna.“ Kdybyste zpětně procházeli tímto odkazem, zjistíte, že to znamenalo Jákoba, Jeho syna, ale také Ježíše, Jeho Syna. A tak, když používáme předobraz, zjišťujeme, že Starý zákon byl předobrazem toho Nového a těch různých stínů a předobrazů.

1. Mojžíšova 1:16

⁹ Tak jako měsíc a slunce jsou předobrazem Krista a církve. A když slunce zapadá, v nepřítomnosti slunce svítí měsíc; stejně jako když Syn opustil zemi, aby odešel do Slávy k Otci, tak potom měsíc, církev, vydává světlo. A odkud se bere měsíční svit? Je to odraz slunečního světla, které dopadá na zem jako menší světlo.

A všechny tyto věci mohou připadat teologům víceméně dětinské, ale já si nemyslím, že bych teď mluvil k mnoha takovým. A pokud ano, pak mi promiňte mou negramotnost a způsob, jímž se to snažím předložit. Ale rád bych vás poprosil, abyste to náležitě prozkoumali, dříve než k tomu zaujmete tvrdý nesouhlas.

Galatským 3:29

¹⁰ Tedy, Abrahamovi a jeho semenu. Vezmu tady tuto stranu, to bude Abraham; po této straně jako tento reproduktor, to bude jeho semeno po něm. Tedy, tento reproduktor tady znázorňuje Abrahama a ten druhý jeho semeno po něm. No a v Bibli v epištole ke Galatským 3:29 je řečeno: „A jestliže jste Kristovi, pak jste símě Abrahamovo a dědicové podle zaslíbení.“

No, všichni souhlasíme s tím, že Abrahamovi bylo dáno zaslíbení a častokrát jsme se pozastavovali... A já jsem k tomuto textu přistupoval z jiného úhlu, než jak to zamýšlím udělat dnes odpoledne. Přistupoval jsem k tomu, abych vybudoval víru církve, věřících a tak dále, abych vybudoval víru k uzdravení. Ale když dnes odpoledne nemají pro nikoho lístky, myslím si, že mi to poskytne čas a dá možnost to vysvětlit.

Galatským 3:29

¹¹ Tedy, Abraham... Chtěl bych, aby to publikum opakovalo spolu se mnou — celá tato třída, že vás tak nazvu, povězte to spolu se mnou. Na této straně je Abraham, Abraham a jeho semeno po něm. Tedy, zaslíbení bylo dáno Abrahamovi a (spojka; to je to, co slučuje tuto větu), Abrahamovi a jeho semenu po něm. A pak Písmo říká: „Jestliže

jste Kristovi, pak jste semenem Abrahamovým.“ Souhlasí to?

12 Tedy, jak se můžeme dostat do Krista? Toto téma začíná tady: jak se staneme Kristovi? Tehdy, když se stáváme křesťany. A jak se tedy staneme křesťany? Když jsme naplněni Kristovým duchem, pak náš život je řízen životem Kristovým, který je v nás.

Jan 14:12

13 Tedy, je to jako s vinnou révou... vinná réva zrodí hrozny a vodní meloun zrodí vodní meloun. A jestliže je Kristus ve vás, pak život, jímž žil Kristus a skutky, které konal Kristus, budete dělat i vy. On to řekl ve svatém Janu 14:7 nebo 8, myslím, že je to tam, On řekl: „Skutky, které dělám já, budete dělat i vy. Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on, a bude dělat větší skutky než tyto, neboť já jdu ke svému Otci.“ Tedy, toto zaslíbení bylo dáno Kristu... nebo Abrahamovi a jeho semenu; a když jsme v Kristu, jsme Abrahamovým semenem.

1. Korintským 12:13

14 A jak můžeme vejít do Krista? Dostaneme se do Krista skrze vyznání? Ne. Dostaneme se do Krista připojením se k církvi? Ne. Dostaneme se do Krista vodním křtem? Ne. Jak se tedy do Krista dostaneme? 1. Korintským 12. kapitola říká, že jedním Duchem jsme všichni pokřtěni do jednoho těla, které je tělo Kristovo. Jedním Duchem jsme pokřtěni do jednoho těla a stáváme se členy tohoto těla.

Římanům 8:2

15 Tedy, pamatujme na to, že je to Duch svatý, kterým jsme uvedeni do Kristova těla, a tím jsme zproštěni Božího soudu. Nemůžeme přijít na soud poté, co jsme v Kristu, protože Kristus byl souzen místo nás. On se postavil na našem místě.

1. Timoteovi 2:14

16 Právě jako Adam. Na počátku Adam nebyl sveden, a mluví nám o tom 2. Timoteova, kde je řečeno: „Adam nebyl oklamán, ale Eva byla svedena a upadla do přestoupení.“ A tak, Adam nebyl sveden. On přesně věděl, co dělá. Ale Eva byla svedena. Ona si myslela, že jedná správně.

17 Satan jí dal asi devadesát pět procent čistého Evangelia a těch zbývajících pět procent stačilo na to, aby to bylo zavrženo. A tak musíme být nejen částí Evangelia, ale musíme být plností Evangelia. Musíme mít celé Slovo, protože antikrist je kazatelem části Evangelia. My to víme. A také jeho skutky jsou jen částí Evangelia.

Matouš 24:24; Marek 13:22

18 Ježíš řekl v Matouši 24:35, že antikrist v těch posledních dnech se bude podobat tak velice opravdovému Kristu, že by svedl, kdyby to bylo možné, i vyvolené.

Římanům 8:39

19 Před několika dny jsem slyšel našeho bratra Billy Grahama, jak řekl ve svém poselství, že antikrist už vyvolené svedl. Tak to ovšem není, bratře Bille. Nesouhlasím v tom s tím velkým evangelistou, protože oni nemohou... „kdyby to bylo možné“. Jenže to možné není, protože církev byla vyvolena k věčnému spasení a není tady nic, co by je mohlo oddělit. Oni jsou Kristovi a tím to hasne. Jsou v Kristově těle a nic je nemůže oddělit. A to je část tématu pro dnešní odpoledne.

20 No, teď bychom k tomu chtěli přistoupit a zjistit, kým byl Abraham a pak, jaké bude jeho semeno po něm. Chtěl bych tedy říci s veškerým projevem úcty... První církev, ta křesťanská církev, která byla založena, ona byla založena v Jeruzalémě o Letnicích. Každý teolog s tím musí souhlasit. Každý teolog se ohledně své církve odvolává na tamtu dobu.

21 Katolická církev... a je pravdou, že Katolická církev začala o Letnicích. Přesně tak. Jenže po uplynutí asi dvou set nebo tří set let se od toho vzdálili a stali se organizací. A tehdy zorganizovali tu velkou všeobecnou církev — přičemž „katolický“ znamená obecný.

22 A potom zavedli apoštolskou posloupnost a přivedli jiného muže, aby zaujal Petrovo místo; a začali je nazývat papeži a biskupy, a podobně. Samozřejmě, oni ve skutečnosti začali o Letnicích (to je pravda), poněvadž celé křesťanství začalo o Letnicích.

Ale teď to, čemu se dívám, je, že pokud všichni věříme, že jsme tam tehdy začali, proč tedy neděláme to, co tam oni dělali tehdy? Proč nemáme ta Boží požehnání v církvi, jaká měli tehdy? Ať jsme katolíci nebo kýmkoliv jsme, proč nemáme toho stejného Ducha, který by působil a konal tytéž skutky, které oni tam konali tehdy?

23 Je to kvůli tomu, že máme něco *takového* anebo zas něco *jiného*, co si ustanovujeme a děláme z toho nauky a děláme za tím tečku, a organizujeme to a ubírá se to tímto směrem. A pak říkáme: „Tady jsme.“ Bůh se posouvá kupředu a opouští nás. To je právě to, co udělal s katolíky, luterány, presbyteriány, baptisty, metodisty a letničnickými a dál a dál. On udělal totéž a bude v tom pokračovat, jakmile si vy vytyčíte nějakou linii a řeknete: „Dobře, založíme si svoji skupinu a oddělíme se od těch ostatních.“

Bible říká, že toto budou dělat v těch posledních dnech, a to dokazuje, že nemají víru. A to je pravda. Ale my chceme víru, která byla jednou dána...

24 No, my jsme tam začali a víme, že to byl začátek církve, a na začátku to byli hlavně Židé. A potom ti Židé evangelizovali a dostalo se to k Římanům a Řekům, a tak dále, a tak to začalo. Ale na začátku šestnáctého století přišla reformace a oni začali... Křesťanská církev se začala znovu sama organizovat, anebo sama se dávat dohromady. A my teď žijeme podle Písma v tom posledním věku církve, v Laodicejském věku.

1. Mojžíšova 1:12

25 Tedy, to je... Abraham, a to je jeho semeno po něm. Otevřme si, pokud chcete 1. Mojžíšovu 12 a začneme místem, kde Bůh povolal Abrahama. A první věc, kterou chci, abyste věděli, je, že když Bůh v 1. Mojžíšově povolal Abrahama, bylo to na základě vyvolení. To se nestalo proto, že Abraham byl dobrý, to nebylo kvůli tomu, že si to Abraham zasloužil. Bylo to proto, že Bůh si Abrahama vybral. Ne Abraham si vybral Boha, ale byl to Bůh, který si vybral Abrahama.

Římanům 9:16

26 A takovým způsobem On povolává rovněž své semeno. Nezáleží na tom, čím chceš být — „ne ten, kdo chce, ani ten, kdo usiluje, ale ten, nad nímž se smilovává Bůh.“ Je to biblické? Samozřejmě. To není to, čím chceš být. Je to Bůh, který si vybral to, čím budeš; Abrahama a jeho semeno po něm. Ne semena; semeno po něm. Tedy, zaslíbené semeno. A teď shledáváme, když Bůh povolal Abrahama, stalo se to skrze vyvolení.

27 Častokrát jsem slýchal, jak lidé říkali: „Hledal jsem Boha. Hledal jsem Boha.“ Ne, já s tebou nesouhlasím. Ty jsi nikdy Boha nehledal. Bůh hledal tebe. Ty ses nikdy po Bohu nesháněl. Byl to Bůh, který se sháněl po tobě. To jsi ty, který se nechceš Bohu poddat.

Žalm 51:7

28 Je to právě tak, jako když řekneš praseti v ohradě, že by nemělo žrát pomyje. Kdyby mohlo mluvit, tak by ti odpovědělo: „Cože, starej se o sebe,“ vidíte. Dokud se nezmění jeho povaha, zůstane stále prasetem. A vy zůstanete tím, čím jste, hříšníky, protože jste se narodili v hříchu, byli jste zformováni v nepravosti a přišli jste na svět mluvíce lež. A podle narození jste hříšníci.

1. Mojžíšova 3:8

1. Mojžíšova 3:9

29 A podívejte se na to, co udělal Adam. Jakmile se stal hříšníkem,

nikdy se nesnažil hledat Boha. Byl to Bůh, který hledal Adama. A on opravdu reprezentoval lidskou rasu už tam, když se skryl za nějakým fíkovým listím, které si sám spletl. Jako většina dnešních lidí — „Patřím k církvi, mám na sobě zástěrku z fíkových listů.“ Ale byl to Bůh hledající Adama, a ne Adam hledající Boha. Měl to být Adam, kdo měl křičet: „Otče, kde jsi?“

Místo toho to byl Bůh, který volal: „Adame, Adame, kde jsi?“

³⁰ A stejně tak je to dnes. A tak na nás není nic dobrého, abychom mohli říct, že máme něco společného s naším vlastním spasením. Je to Bůh, který nás volá skrze vyvolení.

³¹ No, přál bych si, abyste si uchovali v mysli číslo tři. Po celou dobu jsou na zemi tři druhy lidí. Pocházejí ze tří lidských ras. Pocházejí ze Sema, Chama a Jáfeta. Všimněte si Petra o Letnicích, když mu Ježíš dal klíče k otevření Evangelia pro Židy, pak pro Samaritány a pak pro pohany. A tím to skončilo. A podle Písma všechny rasy země pocházejí z těch tří chlapců.

³² A tak máme co do činění se třemi druhy lidí. Tak je to vždy v každém shromáždění, tak je to na každém místě, všude je najdete. Jsou to věřící, pokrytci a nevěřící. Tyto tři druhy lidí snad najdete v každé církvi na světě — jsou to pokrytci, nevěřící a věřící.

³³ Tedy Abraham... byl povolán milostí. No, Bůh neřekl... Všimněte si, když Bůh povolal Abrahama, On neřekl: „Abrahame, pokud něco uděláš, já také něco udělám.“ Řekl: „Abrahame, já už jsem to udělal.“ Ne, co ty jsi udělal, co já jsem udělal. Ale co udělal Bůh.

³⁴ On řekl: „No (když uzavřel smlouvu s Adamem), pokud se nedotkneš tohoto stromu, budeš žít navěky.“ Adam to porušil. Mojžíš a ti ostatní: „Budete-li dodržovat tato přikázání, já udělám *to* a *tamto*. Pokud porušíte přikázání, udělám *to* a *tamto*.“ Když Bůh uzavírá smlouvu s člověkem, člověk svou smlouvu s Bohem narušuje. Ale aby ti vyvolení, církev, ti vyvolení lidé, ti vyvolaní, ta oddělená skupina lidí si mohla být jistá tím, že je zachráněna, Bůh je povolává svou milostí.

Zjevení 19:6

³⁵ Ne že by Bůh řekl: „Tebe jsem vybral a tebe jsem zavrhl.“ Nic takového. Ale jestli On je nekonečný... Kolik z vás věří, že je nekonečný? Dobře, potom On věděl od začátku, jaký bude konec. To říká Písmo. On je všudypřítomný, vševědoucí, všemocný a neomezený.

Římanům 9:13

³⁶ Tedy, pokud je neohraňčený, pak skrze své předzvědění věděl,

kdo k Němu přijde a kdo k Němu nepřijde. Věděl, kdo bude zachráněný a kdo nebude zachráněný. To vám určitě vysvětlí Římanům 8 a 9, pokud je nějaká otázka ohledně Boha, jestli On povolává své děti skrze vyvolení nebo ne. Protože tam Pavel mluví o Ezauovi a Jákobovi, že předtím než se tyto děti narodily a ani nevěděly, co je správné a co zlé, Bůh řekl: „Jákoba jsem si zamiloval, ale Ezaua pojal v nenávist,“ ještě předtím než si tyto děti vůbec mohly vybrat. Ale Bůh věděl od počátku, jaký byl Ezau. On věděl, jaký byl Jákob.

37 A Bůh věděl od počátku, jací jste byli; i jací nejste. A proto nemůžeme být ničím než tím... Pokud nedokážeme být jako někdo jiný, budme alespoň tím, čím nás udělal Bůh. To je všechno, co můžeme udělat. Všechno jiné kromě toho bude pokrytectví. Byli bychom pokrytci. A my jimi nechceme být. A proto by bylo lepší být nevěřícím než pokrytcem. Zůstaňme tím, čím jsme.

38 A všechny tyto věci musí fungovat společně, aby se mohla pohybovat ta velká Boží kola. A všechno bude fungovat, jak má. Mohu vám to zaručit. Všechno... Myslíte si, že ďábel může někdy přemoci Boha? Ó! Určitě ne. Nemůže. Bůh působí, že všechno spolupracuje k dobru těm, kdo Ho milují. On působí, že všechno táhne na správnou stranu. Jediná věc, která mu dělá problémy, je to, aby nás dostal zpátky na linii, na níž máme být. To je věc, která dělá Bohu problémy.

Efezským 2:8
2. Korintským 5:17

39 A tak On povolal Jákoba... Promiňte, Abrahama skrze vyvolení a dal mu věčný život a řekl mu, že se k němu ve stáří vrátí. On v této věci nemusel nic dělat. To všechno bylo z milosti. A stejné je to s církví, která je dnes povolávána. „Milostí jste spaseni skrze víru.“ A víme, že je to tak. Bůh povolává církve milostí.

Kdyby to nebyla milost Boží, byli byste dnes někde na dešti a sledovali byste nějakou míčovou hru. Nebo byste byli někde na dálnici a jezdili kolem dokola. Nebo seděli v putyce nebo zahýbali s cizí ženou nebo s mužem nějaké ženy. Byli byste tam ve světě. Ale je to skrze povolání a Boží milost, že On změnil vaši mysl a udělal vás novým stvořením v Kristu Ježíši. A naše duše dnes k Němu vzhlížejí s očekáváním na Jeho příchod.

Kolossenským 3:3, 4, 8, 9

40 A proto v Kolossenským shledáváme (Kolossenským 3), je tam řečeno: Nelžete jeden druhému a všechny tyto věci, které jste kdysi dělávali. Odložte ty věci stranou. Žádná zlost nebo hádka, ať je to cokoli, ale milujte se navzájem. Protože naše životy... jsme mrtví. Náš

život je skrytý v Bohu skrze Krista a jsme tam zapečetěni Duchem svatým. A když se zjeví Kristus, který je naším životem, zjevíme se spolu s Ním. Ó, co to dokáže udělat, co to dokáže dát muži nebo ženě, kteří mají tuto naději živou ve svém nitru, když vidí, že žijeme v posledních dnech a víme, že náš život... Kristus, když On se zjeví, my se ukážeme spolu s Ním. Máme teď toho závdavek skrze Ducha svatého.

1. Mojžíšova 12:1

41 Bůh povolal Abrahama. Všimněte si, když Bůh povolal Abrahama, povolal ho, aby se oddělil od celého zbytku nevíry. Nezáleží na tom, jak byli nábožní, jak byli zbožní, jak byli příjemní, On povolával k úplnému oddělení. A když Bůh povolává člověka a on je Abrahamovým semenem, povolává ho k úplnému oddělení — aby se oddělil od věcí tohoto světa, od toho moderního trendu života.

42 Ó, kazatelé dnes to mají těžké, aby dostali lidi na modlitební shromáždění ve středu večer. Oni totiž milují televizní programy, milují zábavu. Neděle, jim se nechce v neděli do kostela, mnohým z nich. Oni mi říkají, ti kazatelé, že kostelní lavice jsou prázdné, jsou čím dál tím víc prázdné, protože lidé začínají chodit... Svět nabízí tolik elegance a tolik přeludů a tolik pozlátek zavěšených na věcech tohoto světa, a lidé na to naletí. Tedy, to mluví o tom, že neměli dobrý začátek, protože jestli milujete Boha, nemůžete zároveň... to vás nemůže odtahovat od sboru. Oni vás neodtáhnou ani řetězy. Nejsou schopni skrýt věřícího, který má Boha v srdci.

43 Ó, on může být úplně svedený. No, existuje mnoho lidí, kteří si myslí, že jsou opravdu v pořádku. Jenže kdyby se jen zastavili a prozkoumali svůj život, uviděli by, že v *nich* Duch Boží není. Pokud se to nepokrývá s Biblií, pak s tím prožitím, které máte, není něco v pořádku. A tak se musíte vrátit a zařadit se do Slova, abyste viděli, jestli je život Boží ve vás.

Matouš 6:21; Lukáš 2:34

44 Milujete-li svět víc než modlitební shromáždění, jestli se raději díváte na televizi, než abyste se modlili, pak s vámi není něco v pořádku. Pokud místo toho, abyste šli v neděli dopoledne do kostela, si vyrazíte na projíždku, pak s vámi není něco v pořádku. „Vždyť tam, kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce,“ řekl Pán Ježíš.

45 Vaše srdce je do toho zabudováno. Jste toho částí. Stali jste se částí Krista; protože jste zabudováni do Kristovy struktury, jelikož jste Kristovou nevěstou, pokud Ho milujete.

1. Mojžíšova 12:1

46 Tedy, Bůh ho povolal vyvolením, dal mu smlouvu a v 1. Mojžíšové ve 12. kapitole — tedy, chtěli bychom si to zapamatovat — a povolal k úplnému oddělení od všech věcí tohoto světa. Tak tedy Abraham byl poslušný Bohu. A teď to nazvu...

47 Pokud dnes odpoledne řeknu nějaké slovo proti něčímú přesvědčení ve věci víry, dobře, tedy, nezvedněte se a neodcházejte, protože to svědčí o vašem vychování, vidíte. Dovolte, abych něco řekl. Jestli je někdo katolík a spoléhá ve věci spasení na Katolickou církev, je ztracen. Ale věřím, že jestli člověk patří ke Katolické církvi a spoléhá ve věci svého spasení na Ježíše Krista, je spasen.

48 Pokud je baptista nebo letniční a spoléhá ve věci spasení na církev, je ztracen. Jestliže spoléhá na Ježíše Krista, je zachráněn — protože vírou jste spaseni z milosti, vidíte. Je to vaše osobní víra v Krista, která vás zachraňuje. Žádná církev vás nemůže zachránit. Žádná organizace vás nezachrání, žádná skupina lidí vás nemůže zachránit. Je to Kristus a jedině On, který vás zachraňuje. A tak si to musíte uchovat v paměti. A tak pokud dnes odpoledne udeřím do nějaké denominace nebo do něčeho, k čemu patříte, prosím, abyste byli tak laskaví a vydrželi chvíli sedět, dokud ten bod lidem nevysvětlím.

Židům 6:13, 14

49 Shledáváme tedy, že ospravedlnění... Bůh povolal Abrahama skrze ospravedlnění a povolal ho z milosti. Skrze vyvolení byl vyvolen. Milostí byl povolán a byla mu dána smlouva. Než mohl vůbec vyslovit jedno jediné slovo, jestli to bylo dobré nebo špatné, jestli chce nebo ne, Bůh ho povolal. Souhlasí to? Přečtěme si teď... dvanáctou kapitolu 1. Mojžíšovy, první... asi prvních deset nebo patnáct veršů, abyste to pochopili. V pořádku, tedy.

50 A pak si můžeme všimnout, že v patnácté kapitole 1. Mojžíšové, no, to je to... Bůh udělal pro Abrahama ještě něco jiného. No, a jak On povolal Abrahama? Vírou. Povolal ho milostí, spasil ho milostí, ospravedlnil ho milostí. Souhlasí to? A jak On povolal církev, Abrahamovo semeno? Vírou — milostí, ospravedlněním z milosti, skrze víru. Přesně tak jak to udělal s Abrahamem, tak to udělal s Abrahamovým semenem po něm. Všichni, kteří tomu věří, ať řeknou: „Amen.“ Jistě. Tomu se říká ospravedlnění.

51 Která církev by tedy znázorňovala ospravedlnění? V první reformaci byl Martin Luther, který vystoupil a kázal ospravedlnění

vírou. Všichni to víme — ten mladý německý kněz, který hodil chléb při večeři Páně na oltář a řekl, že to není krev Ježíše Krista nebo chléb košer, o kterém věděl, že byl pouze chlebem a vínem. A tak to hodil na oltář a řekl, že to Kristovo tělo *jen* znázorňuje.

⁵² A to je ten rozdíl, který rozděluje katolíky a protestanty. Jeden říká... katolíci říkají, že to je tělo Kristovo, zatímco ten druhý říká, že to znázorňuje tělo Kristovo. No, Luther řekl: „Spravedlivý bude žít vírou,“ a to je přesně to první povolání Abrahamova semene — po staletích temných věků — aby vytvořil církev, která půjde do vytržení.

⁵³ No, mějte se mnou na okamžik strpení. Tedy, jak On povolal Abrahama? 1. Mojžíšova 12, no — vírou, ospravedlněním vírou. Pak On povolal Abrahamovo semeno vírou skrze ospravedlnění.

1. Mojžíšova 15:9

⁵⁴ No, Abraham nebyl Bohu úplně poslušný. Dokud se nestal úplně poslušný, Bůh nemohl svou smlouvu s ním potvrdit. Teď v 15. kapitole zjišťujeme, že On s Abrahamem potvrdil smlouvu. Jak to udělal? Všimněte si. V 15. kapitole řekl Abrahamovi... Všimněte si, řekl mu, aby vzal tříletou jalovici, kozla a tříletou ovci, rozetnul je na dvě části a obětoval mu je. A Abraham vzal tato tři tříletá zvířata — jak jsem již řekl, tři rozdělení, tato tři jako trojice a tak dále, tři. Vidíme, že je rozřal a rozdělil.

1. Mojžíšova 15:9, 10

⁵⁵ Pak tam položil dva — hrdličku a mladou holubici — *položil je tam*. Ty ptáky nerozděloval, protože mezi Starým a Novým zákonem se změnila krev oběti. Nicméně hrdlička a holub znamenají uzdravení a my víme, že to bylo očištění od malomocenství a tak dále, bylo to kvůli uzdravení. A uzdravení bylo vždy založeno na víře v Boha. Pokud bych řekl...

⁵⁶ Vy říkáte, že uzdravení nebylo zahrnuto do Nového zákona, do nového vykoupení. Dobře, pokud to staré vykoupení obsahovalo uzdravení, není pak to *nové* lepší? Jak můžete tvrdit, že ne? A to všechno je založeno na jednom základě.

⁵⁷ Jako onehdy bratr Aegery nebo některý z těch bratrů, ten luteránský bratr, který mi řekl, že znají čarodějnici, která uzdravila lidi. Řekl jsem: „Ne, neexistuje. Nikdy jsi nemohl vidět žádnou čarodějnici, jak někoho uzdravuje.“

⁵⁸ Byl jsem v Africe a viděl jsem je, jak přicházejí ke kouzelníkům, aby byli uzdraveni. V Alsace Lorraine ve Francii je takové místo... tam

skrže... myslím, že je to u řeky Seiny, kde stojí kostel Notre Dame... Tam je pochována nějaká žena, na tom velkém věhlasném místě, kam oni přicházejí a dotýkají se tam toho, aby uchránili město od morové rány. No jistě. A dějí se tam věci.

⁵⁹ Samozřejmě, záleží na přístupu. Lidé si myslí, že přistupují k Bohu skrže svou modlu. Lidé si myslí, že přistupují k Bohu skrže svého kouzelníka. A mnohokrát tady lidé na misijním poli, tady v Americe, říkají: „Jen pojdte. Ó, já mám uzdravení.“ To je omyl. Správný strážlivý učitel Evangelia něco takového nevyučuje. Oni učí, že je to obsaženo ve vykoupení, že vás Kristus uzdravuje; a oni jsou tu jen jako muži Boží, kteří vírou věří, a modlí se za vás. Ale když někoho uslyšíte, jak říká: „Já dokážu uzdravit, já mám uzdravení. Já jsem udělal tohle.“ To je omyl. To udělal Kristus, když za vás zemřel na Golgotě. To je požehnání, které vám patří. Je to vaše...

⁶⁰ A tito lidé přistupují ke svým modlám, obrazům, sochám a šamanům a věštčům a všem těmto různým věcem. A oni jsou uzdraveni, protože věří, že skrže to přistupují k Bohu. A Božské uzdravení je založeno na víře — pokud tomu věříš.

1. Mojžíšova 15:9

⁶¹ A proto hrdlička a holub nebyli rozetnutí. Kdysi jsem vám řekl, že jednou bych se chtěl k této věci dostat. Uvažoval jsem, že dnes odpoledne mám dost času, abych se s vámi mohl s tím podělit. A proto nebyli... nebyli rozetnutí. Ale ti ostatní byli rozetnutí, rozdělení napůl.

1. Mojžíšova 4:4

⁶² No, co Bůh dělal? Zabít tato zvířata, to znamenalo krev. V řádu oběti na očištění hříchu musela být oběť krve. Bůh tomu položil základ v 1. Mojžíšové. Když člověk usiloval o to, aby si založil organizaci nebo nějaký druh fíkového listí jako zástěru a obešel to, Bůh na něj odmítnul hledět.

⁶³ A když Bůh jednou něco prohlásí, když Bůh jednou nějakou věc řekne, když Bůh jednou povolává na scénu, aby o něčem rozhodnul, to rozhodnutí, které On udělal, musí zůstat po celou věčnost, jelikož Jeho Slovo je dokonalé. On z toho nemůže couvnout a říct: „Včera jsem se zmýlil. Dnes o tom vím víc.“ Jak může být nekonečný, něco prohlásit, a potom z toho couvnout? Jak bychom mohli mít důvěru v to první, které bylo Bohem vysloveno? On nemůže selhat.

⁶⁴ Jestliže byl kdy Bůh žádán, aby uzdravil nemocného člověka a On ho uzdravil na základě jeho víry; pokud přijde jiný člověk na tom stejném základě, On musí dodržet tytéž podmínky, jinak jednal

nesprávně, když uzdravil toho prvního člověka. Rozhodně. Jestli spasil člověka na základě víry, tedy, jak my se pak do toho můžeme dostat na základě připojení se k církvi a pokropení a křtů, a tak dále?

65 Je to vírou, milostí, mocí Boží, něčím co... je to tím, že jste splnili Boží požadavky a On vás povolal a změnil váš život dřív, než jste mohli sami cokoliv podniknout. No, ve vás nic není. Vy jste od základu hříšníci a není tam co změnit. A tak vás Bůh svou milostí předzvěděl a povolal ke své službě a na svou svatební večeři.

Jan 5:24

66 Podívejte, v této věci nemůžete nic udělat — je to se vším všudy Boží milost. Bůh to udělal z milosti. „Kdo slyší má slova a věří Tomu, kdo mě poslal...“ ne nějaký pokrytec, ale „věří Tomu, který mě poslal, má (přítomný čas) věčný život a nepříjde na soud, ale již přešel ze smrti do života.“ Amen. A jak bychom to my mohli obejít?

67 To není nějaké pokrytectví — předstírání založené na senzacích a různých věcech tohoto druhu. Ale věříte tomu ve vašich srdcích. Když se s vámi něco stalo, pak to udělal Bůh; a Bůh je ten jediný, který to může udělat. A tak to Bůh milostí a vyvolením vložil do vašich srdcí, abyste tomu věřili. To tam od počátku nebylo a vy jste neměli žádnou možnost to tam vložit. Bůh to tam vložil a vy jste jen odpověděli na to volání.

1. Mojžíšova 13:9; 1. Mojžíšova 15:9; Židům 9:22

68 Všimněte si teď. V 1. Mojžíšově v 15. kapitole, když učil Abrahama ohledně oddělení, když byl Abraham připraven se oddělit od nevěřícího Lota, toho vlašného člena církve... Když Lot odešel tam dolů do Sodomy a stal se starostou města a postavil si krásný kostel — něco tohoto druhu, cokoliv udělal — pak se Bůh setkal s Abrahamem; a oni obětovali oběť krve kvůli oddělení; a potvrdil Abrahamovi smlouvu. Amen. A bez prolití krve není oddělení od hříchu. Je to skrze krev.

1. Mojžíšova 15:12

69 No, všimněte si, co se tam stalo. On vzal zvířata a rozťal je na polovinu. Abraham to sledoval až do západu slunce. A potom na Abrahama přišel tvrdý spánek. A když přišel ten hluboký spánek, to znamenalo smrt. Ona je nám všem společná, všichni směřujeme do toho velkého věčného spánku.

1. Mojžíšova 15:12, 17

70 No, a všímáme si, že hned potom před sebou uviděl velkou strašlivou tmu a kouřící pec. Co to znamenalo? Peklo. Dolů údolím stínu smrti jde každý člověk do pekla. To je místo, kam patří.

1. Mojžíšova 15:17; 1. Mojžíšova 17:4, 5

71 A potom hned za tím se ukázalo malé bílé světlo, které se přesouvalo mezi těmi rozřatými částmi těl; Abraham získává od Boha potvrzenou smlouvu; o tom jak Abrahama vezme a udělá ho otcem národů, jak zachrání Abrahama a jeho semeno. On potvrzoval smlouvu skrze prolitou krev čistých obětních zvířat.

72 A jak my teď uzavíráme smlouvu? Řekněme například tady bratr Carlson. Postav se na okamžik sem, bratře Carlstone. Kdybych měl říct... Kdyby bratr Carlson řekl: „Bratře Branhame, přijedeš na shromáždění do Miami?“

Řekl bych: „Dobře, pouvažujme o tom, bratře Carlstone.“ Řekl bych: „Dobře, myslím, že ano. V pořádku. Přijedu, bratře Carlstone. Dejme si na to ruku.“ Vidíte? To je smlouva. Budeme tam. Je to tak. A stane se. Vidíte, tímto způsobem uzavřeme smlouvu. Takhle my uzavíráme smlouvu.

73 Víte, jak v Japonsku uzavírají smlouvu? Oni vezmou... My obvykle spolu něco sníme. Japonci vezmou nádobku se solí a jeden po druhém hodí trochu soli. Tímto způsobem mezi sebou uzavírají smlouvu, protože sůl znamená kontakt, dává to chuť, vidíte. A tak po sobě házejí sůl a tím uzavřou smlouvu.

74 Ale za dnů Abrahama, víte, jak v té dávné minulosti tam v těch východních zemích uzavírali smlouvy? Zabili zvíře a pak se mezi ty dva kusy zvířete postavili. Pak to napsali na svitek pergamenu nebo jehněčí kůže, cokoliv to bylo, sepsali tu smlouvu hebrejsky, ať se vztahovala na cokoliv.

75 A pak nad tím mrtvým tělem zvířete přísahali, a pokud by tato smlouva byla porušena, ať je dotyčný rozřat na kusy jako to mrtvé zvíře. Potom vzali ten kousek kůže a roztrhli ho. Jeden kus si nechal jeden a ten druhý kus si vzal ten druhý. A když ta smlouva byla přinesena zpět nebo se ta smlouva vyplnila, pak ty dva kusy musely do sebe přesně zapadat a musely tvořit celistvost a ta písmena se spolu musela shodovat, přesně do písmene.

1. Mojžíšova 12:4, 7

76 Takovým způsobem probíhalo potvrzení smlouvy, kterou Abraham... On mu tam ukazoval, co se chystá udělat v budoucím čase skrze to královské semeno, které mu bylo zaslíbeno, i když ještě neměl děti. On mu zaslíbil syna, který se mu měl narodit. Jemu bylo sedmdesát pět a Sáře bylo šedesát pět, když jim bylo dáno to zaslíbení a bylo to pětadvacet let předtím, než se to zaslíbení vyplnilo. Bůh mu

dodržel svá zaslíbení, protože Abraham zůstal Bohu věrný. No, po celou tu dobu, jak říká Bible, místo aby slábl, Abraham byl silnější. Stával se silnějším, vzdával Bohu čest, věděl, že se to stane. Nezáleží na tom, jak dlouho to už trvá, to se stane. To se vyplní.

2. Petrova 3:4

77 Jako dnešní lidé; oni říkají, ó, Bible říká, že oni říkají: „Nic se nezměnilo od doby, kdy zesnuli naši otcové.“

„Ó, já jsem slyšel o příchodu Páně, když jsem byl ještě dítě. Moje maminka říkala, že její maminka už o tom mluvila. Taková věc neexistuje.“

Pohledte, oni jdou a jedí, pijí a radují se. Vidíte to? Oni jdou, schází na scestí a proč? Oni ve svých srdcích nikdy neměli žádné potvrzení.

78 Ale když to Bůh jednou ve vašich srdcích potvrdí, místo abyste... Jste-li opravdovým Abrahamovým semenem, místo toho, abyste slábli, když sledujete, jak pomíjejí vaše dny, stáváte se stále a stále silnější. Říkáte: „Dobře, jestli to neuvidí babička, jestli to neuvidí maminka, i kdybych to já neměl vidět, budu na to očekávat; a pokud se toho nedožiju, moje děti to určitě uvidí. My jsme... já tomu věřím. I kdybych zesnul v první (druhé, třetí, čtvrté, páté, šesté nebo sedmé) stráži (ať je to kterýkoliv věk církve... první věk církve nebo poslední věk církve, ty strážě), to jsou strážě. Kdybych zesnul v kterékoliv z nich, nezáleží na tom, kde to je, onoho rána se stejně probudím. A tak chci být připraven a věřit, že On přijde v tomto věku.“

79 No, ale když se stáváte leniví a říkáte: „Dobře, takové průpovědky jsem už slyšel,“ a pokračujete si po svém, vidíte, to není Abrahamovo semeno. Abrahamovo semeno necouvá. Ono není jednou nahoře, podruhé dole a uvnitř a venku a jednoho dne je odpadlík a na druhý den jde do kostela a znovu se vrací. Oni se ani nepohnou. Tam kde stojí Kristus, tam stojí i oni. Nic jimi nezatrese.

Matouš 16:18; Efezským 5:27

80 No přece, Ježíš řekl: „Na této skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemůžou.“ Bůh uzavřel smlouvu s Abrahamem a jeho semenem po něm a Církvev bude nalezena bez poskvrny a vrásky. Můžete se na to spolehnout.

81 A tak, vidíte, ten kousek látky nebo tkaniny (v tehdejší době to nebyla látka, ale spíše kůže) byl roztržen napůl, jeden si vzal jeden kus, zatímco ten druhý člověk si vzal ten druhý. A pak, když se ta smlouva

vyplnila, oni se vrátili a setkali se. Nebylo jak z toho udělat padělek, protože tyto dva kusy musely vytvořit přesně jeden celek kůže. A také ten nápis na té kůži, písmeno za písmenem musely pasovat. A to je přesně to, co Bůh udělal skrze Abrahamovo královské semeno.

Galatským 3:16

82 Tedy, já vím, že Izák byl potenciálně semenem Abrahamovým, bylo to tělesné Abrahamovo semeno — ale nebyl tím opravdovým semenem Abrahamovým. To opravdové Abrahamovo semeno, to byl Kristus, královské semeno. Izák byl pouze náhražkou, dokud nepřišel Kristus, který byl tím Abrahamovým semenem. No, a potom Abrahamovo semeno věřilo zaslíbení přesně jako Abraham, protože to je Abraham a jeho semeno po něm.

Lukáš 9:22; 1. Korintským 15:4

83 No, sledujte, co Bůh udělal tomu královskému semenu, aby potvrdil svou smlouvu. Vzal Krista, který byl Abrahamovým semenem a na Golgotě Ho roztrhl napůl. Vzal Jeho Ducha a Jeho tělo vložil do hrobu a Jeho duši poslal do pekla; a vzkřísil Ho třetího dne, vzkřísil Jeho tělo a vzal je do Slávy; a potom poslal zpět toho Ducha, a to tělo si nechal po své pravici. Toho Ducha poslal zpět dolů, aby žil v církvi a tuto církev vzdělával v Kristově životě natolik, že při zmrtvýchvstání se tyto dva setkají spolu — Ženich a nevěsta.

Jan 14:12

84 Církev a Kristus budou úplně stejní, budou mít stejný druh služby, stejnou moc, stejný druh Ducha. On vzkřísil to tělo Ježíše Krista a posadil Ho po své pravici, po své pravé ruce a toho Ducha vylil na církev o Letnicích. Hle, jak Bůh dokázal svou smlouvu s církví. A Ježíš řekl: „Kdo věří ve mě, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ A my vidíme, že to je Boží cesta. On potvrdil svou smlouvu s církví. (Amen!) Skrze oběť krve, skrze krev Ježíše Krista.

85 A potom On svou Církev posvětil, očistil ji a oddělil. A když přichází oddělení, to znamená být odložen stranou. Slovo „posvěcení“ je v podstatě řecké složené slovo, které znamená posvěcený, očištěný a odložený stranou pro službu. No, oltář posvěcoval nádobu a pak ji odstavili stranou ke službě.

86 A tak tedy, kdo byl dalším poslem na zemi, který kázal ospravedlnění? Luther, pro semeno. Jaké bylo další poselství? Byl to Wesley. Metodisté kázali posvěcení, druhé nesporné dílo milosti. Každý z nás to ví. Všichni si to uvědomujeme. Podívejte se. To, co udělal Abrahamovi skrze posvěcení, to udělal rovněž jeho semenu. To, co udělal Abrahamovi skrze ospravedlnění, to udělal i jeho semenu. To,

co udělal Abrahamovi skrze posvěcení (oddělení) ... Když to udělal, udělal tady totéž. A když se církev odděluje od všech věcí tohoto světa, Bůh na to používá krev.

⁸⁷ No, a potom, když On to udělá, už nechcete kouřit, pít a pobíhat sem a tam a vyvádět. Jste odděleným lidem. To je pravda. Bůh si vás odděluje jako zvláštní lid. V těch věcech můžeme sledovat spoustu všelijakého předstírání, ale přesto ta opravdová ryzí Církev... A já mluvím o tom opravdovém Abrahamově semenu, o tom, které je opravdu semenem.

⁸⁸ No, všimněte si té další věci, kterou On udělal. Když to udělal, zjišťujeme... Tedy, povolal Abrahama z milosti? Řekněte: „Amen.“ Povolal církev z milosti? Amen. Posvětil Abrahamovy skutky krvavou obětí? Amen. Udělal totéž skrze Wesleye? Amen.

⁸⁹ Tedy, v 17. kapitole 1. Mojžíšovy, můžeme si otevřít 1. verš. Bůh se zjevuje Abrahamovi pod jménem všemohoucího Boha, které v hebrejštině zní El Shaddai. „El“ znamená prs... nebo spíše „El“ znamená mocný a „Shadd“ znamená prs (jako ženský prs), a „Shaddai“ znamená ten, který má prsa. „Abrahame, je ti devadesát devět let (Přemýšlejte o tom!) a prošel jsi ospravedlněním, prošel jsi posvěcením a teď se ti zjevují jako mocný, Bůh, který má prsa.“ Amen.

Rímanům 4:19

⁹⁰ Tedy, jinými slovy: „Abrahame, tvůj život je mrtvý. A co se toho týče - život, který je ve tvém těle, je mrtev. A mrtvé je rovněž Sářino lůno; je prostě, ono není... Ona byla od počátku neplodná a podívej, jak je teď stará.“ Ona... jemu bylo devadesát devět a jí osmdesát devět.

⁹¹ „A tak, teď, podívej se, jak jsi starý, a podívej se, jak je stará Sára. Ale Já jsem ten mocný, který vám dává sám sebe. Polož se na má prsa a můžeš sát, můžeš do sebe přijímat můj vlastní život. Tím, že přijmeš můj vlastní život do svého nitra, ti dám sílu na přicházejícího syna, na toho, který přichází.“

⁹² A to je věc, kterou On vykonal pro církev, když ona prošla skrze ospravedlnění a posvěcení. A kdy to udělal pro církev? Všechna tato nařízení se stala skrze víru a milost. Ale v čase Letničního hnutí Bůh pozval svůj posvěcený lid ke svému prsu, aby z něho do sebe nasáli ten život, který byl v Bohu. To je křest Ducha svatého pro církev, přesně jak to udělal s Abrahamem.

⁹³ Existuje letniční skupina, kterou dnes nazývají fanatiky. Myslím tu vyvolenou skupinu. To jsou ti, které On pozval... ospravedlnění,

posvěcení, a pak Abrahama naplnil svou silou. On povolal církev skrze ospravedlnění, posvěcení a pak církev naplnil svou vlastní silou, svým Duchem, jehož vlil do církve a dal církvi křest Duchem svatým.

⁹⁴ A to byl ten velký tah, který zachvátil tuto zem. My to víme. Martin Luther, John Wesley a Letniční hnutí, to bylo to hnutí — ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým. Přesně tak, jak to udělal s Abrahamem, On to udělal také s jeho semenem po něm. Pochopili jste to teď?

⁹⁵ Můžete si teď poznamenat 4. a 5. verš v té stejné 17. kapitole. No, všimněte si, co tam Bůh udělal. Podívejte, Bůh nemůže poskvřnit své vlastní zákony. On musí své vlastní zákony dodržet. A tak Bůh nemůže být neposlušný svým vlastním zákonům. Nemůže zrušit své vlastní zákony a zůstat Bohem.

2. Timoteovi 3:5

⁹⁶ Tedy, jestliže si všimneme, ve Starém zákoně tam byl... když se v rodině narodilo dítě; řekněme, že to dítě byl chlapec. On byl samozřejmě dědicem. Ale dříve než se to dítě stalo skutečným dědicem všech věcí, které patřily jeho otci, dříve než obdržel tuto moc, byl nejdříve předán domácím učitelům. A ten učitel toho syna vychovával. No, my... všichni duchovní o tom ví. On byl odevzdán učitelům. A ten učitel byl člověkem, který... Otec hledal a snažil se najít toho nejlepšího muže, jakého mohl najít, protože to byl jeho syn, který se měl po něm stát dědicem.

A tak hledal toho dobrého učitele. Ne takového učitele, který by řekl... no, který by lhal, a řekl: „Ó, tvé církvi se vede skvěle. Tvoji synové si vedou dobře,“ zatímco by to nebyla pravda. Ve skutečnosti by byl lump. A právě v tom vězí dnes hodně problémů s tolika našimi biskupy, a tak dále a s tolika našimi lidského původu učitelmi. „Tvoje církev je v tom nejlepší stavu.“ Jenže to je lež; tak to není. Mají vnější způsob zbožnosti a zapírají její moc — někde je něco špatně.

A tak když ten otec našel toho nejlepšího vychovatele, jakého mohl... No, jak se ten učitel musel zardět, když se postavil před otce a řekl: „Ó, tvůj syn...“

„Jak se vede mému synovi?“ Otec byl příliš zaměstnán, měl velké království a mnoho... patřilo mu mnoho míst a měl závazky, o které se musel postarat.

Tedy, jak se ten učitel musel cítit, když přišel (uvědomoval si, že ho ten otec najal), on před něj předstoupil a řekl: „Ó, tvůj syn... ó,

on je hrozný. Nemohu ho přimět k poslušnosti. Je stále tvrdohlavý, je tím nejtvrdohlavějším dítětem, jaké jsem kdy ve svém životě poznal. Je prostě... neposlouchá. Přinesl jsem mu knihy tvého zákona. Předložil jsem mu je, ale on si to dělá po svém. Možná ho jeho otec chce vést jednou cestou, jenže on si umínil, že půjde jinou cestou.“

Jak se ten učitel musel červenat, když musel přijít a říct o tom otci. A jak se musel cítit ten otec! A jak se dnes cítí náš Otec.

⁹⁷ Doufám, že vás tím neraním — že to stačí, abych vás narovnal, protože moje hodina brzy přijde. Všimněte si. Ale toto musí být řečeno: že Duch svatý byl ustanoven učitelem nad Božím domem! Ne nějaký vládnoucí biskup, ne nějaká všemocná organizace, ne nějaké lidského původu teorie. Dítě Boží má být poslušno Duchu svatému; tomu, co je napsáno ve Slově, opravdové dítě Boží, opravdový syn Abrahamův.

A hle, tady přichází čas oddělení. Všimněte si: „Ó,“ říkáte, „my jsme letniční.“ Jenže vy jste si v tom ustlali. Ale tam byl jenom váš počátek, vidíte.

⁹⁸ Jak on se tedy musel cítit! A jak se dnes musí cítit Duch svatý, když se postaví před Boha Otce! Chtěl bych, abyste mi řekli, jestli Bůh o Letnicích ustanovil římského kněze, aby byl otcem? Nebo učitelem? Ustanovil metodistického biskupa? Letničního presbytera? Ne. On poslal Ducha svatého, aby vedl církev. Je to přesně tak. A co se stalo?

⁹⁹ Ježíš, když pozvedl Jana nahoru, On řekl, že nezemře. A někteří tvrdili, že On to řekl, ale On to tak neřekl. Řekli: „Co se s tím člověkem stane po zmrtvýchvstání?“

„Co je ti po tom, jestli chci, aby zůstal, dokud nepřijdu?“

Ale místo toho, aby to udělal tak, jak oni řekli, ho prostě pozvedl a ukázal mu věci, které se stanou, když On přijde na konci věku církve. A tak si myslel...

Zjevení 2:6, 15

¹⁰⁰ Vzpomeňte si, Ježíš řekl ve druhém církevním věku, ve Smyrně, že tam byly skutky nikolaitů. A to, čím byly skutky ve druhém věku církve, to bylo naukou ve třetím věku církve.

¹⁰¹ Toto slovo není použito na žádném jiném místě v Bibli. Prohlížel jsem si to, abych zjistil, co znamená. „Nico“ znamená „podrobit si“. „Laity“ znamená „laici“: podrobit si laiky. Ustanovit svatého muže — někoho, kdo je svatější než ty. Prostě jdou, přivedou někoho a udělají z něj poloboha nebo něco takového a postaví... A ty si můžeš dělat, co se

ti líbí a on ti bude odpouštět hříchy. A tak to funguje — podrobovat si laiky. Odstranit z církve Ducha svatého a umístit to všechno na pódiu. Ovšem to není Boží způsob jednání!

¹⁰² Nikdo na pódiu nemá právo tvrdit, že on je ten jediný, který má Ducha svatého a že on je ten jediný, který má právo něco říct. Duch svatý je v celém Kristově těle. Vidím to tam, kde jazyky, výklady, dary, projevy Ducha svatého... Jenže my jsme to potlačili, jistě. A právě ta věc, z níž jsme vyšli, letniční se k tomu rovnou vrátili, tak přesně jak jen mohli.

¹⁰³ To, co jste měli ve zvyku kdysi nazývat staré, formální baptistické a metodistické, teď není formální baptistické; je to formální letniční. Udělali jste totéž, z čeho vyšli vaši otcové. Vrátili jste se a udělali jste tutéž věc — vy jste to zazátkovali. Tady jste udělali jednu církev, tam druhou a bojujete mezi sebou. A pokud dotyčná osoba nechodí do vaší církve, pak s ní vůbec nespolupracujete.

¹⁰⁴ Ó, vy ubozí odpadliční pokryteční takzvaní křesťané! Styďte se! Vaše hodina se blíží. Bůh vás za to potrestá tak jistě, jakože já, Jeho služebník, stojím na tomto místě — oddělili jste laiky a udělali jste rozdíl mezi bratry. Bože, smiluj se! Nemám nic proti letničním; to je ten systém. Nic proti katolíkům; je to ten katolický systém. Nic proti metodistům; to je ten systém. Nic proti luteránům; to je ten systém.

¹⁰⁵ Ospravedlnění skrze Luthera bylo v pořádku. Ale když to systematizovali tím, že to zorganizovali, udělali chybu. A Wesley... Luther to nikdy nezorganizoval; to udělali ti, kteří přišli po něm. Wesley to nezorganizoval; ale ti, kteří přišli po něm. A nebyli to ti letniční otcové, kteří z té zkaženosti vyšli. To jste udělali vy, ta banda, která přišla po nich — a přesně to jste udělali. A právě v takovém stavu jsme dnes.

¹⁰⁶ Kdyby Letniční církev ode dneška zůstávala ještě dvě stě let na tom místě, které získala ve světě v průběhu 30 nebo 40 let, byla by na tom hůř, než je dnes katolická doktrína. Katolíci také začali o Letnicích. Ale co udělali? Překroutili to. No, ale pravé semeno zůstává v pořádku. Všimněte si.

¹⁰⁷ Co kdyby ten učitel, který se stará o dítě, se vrátil tam do Starého zákona...? Ó, to dítě je jako otec, aj! Všechno co říká otec: „Ano. Je to tak. To je pravda, hned to udělám.“ Jak ten učitel může přijít a postavit se před otce a říct: „Tvůj syn je skvělý. To co děláš ty, přesně to dělá i on.“

„Nejsem zvědav jak... vy tam máte nějaké šéfy a super intendenty, ale ó! Oni mu nevadí. On stojí rovnou tak jako ty.“ Amen!

Jak ten otec musel říct: „To je můj syn. Jsem na něj hrdý. Ó, ano! Je to můj syn. Jednoho dne ukážu světu, že on je mým synem.“ V pořádku. A on si nevšímá těch slaměných bossů. On se drží přímo toho, co řekl otec.

¹⁰⁸ A jak se dnes musí cítit Duch svatý, když se postaví před Otce a říká: „No, víš co? Tvoje ženy nosí mejkap a stříhají si vlasy. Tvoji muži, tvé děti organizují církev tak striktně, jak to dělali tamti a nespolupracují jeden s druhým, a tak dále.“ Jak se musí cítit, jak se musí Bůh cítit kvůli své církvi! Jak... to musí být hanba.

„Co,“ řekl, „myslel jsem, že jsem jim říkal, aby nechodili do Sodomy.“

„Ale oni odešli rovnou tam, Otče, právě tak jako Lot, pro několik pětáků, aby měli lepší místo k uctívání ve větší budově a lepší křesla a lépe oblečeného kazatele — takového, který umí správně vyslovit ‚amen‘ a byl někde, kde dostal Ph.D., LL.D., což si připojil ke svému jménu. A oni to mohou říci všem ostatním.“

Pro Boha to neznamená ani tolik co pár pětáků. On chce muže, který je naplněn mocí Ducha svatého, který se postaví a řekne pravdu, nehledě na to, že to z nás stáhne kůži. To je pravda.

Ale kde to najdeme? Každý má stravenku a Cadillaca. Někde něco není v pořádku. Něco někde nesedí. Proto se dnes církev kymácí tak, jak to vidíme, protože nestojí na základech.

Co se pak dále stalo s tím synem ve Starém zákoně? Chtěl bych u toho ještě na chvíli zůstat. Vrátím se k tomu později.

Římanům 3:4

¹⁰⁹ Ale teď, co kdyby ten syn byl dobrým chlapcem, držel se přesně toho, jak to ustanovil otec. Jestliže Bible něco říká, on se toho přesně drží. Cokoliv říká Bible, on u toho zůstává. Nehledě na to, o co se jedná, nezáleží na tom, čemu věří ti ostatní nebo ti slamění bossové. On se drží toho hlavního bosse. Drží se toho, co řekl Bůh. Bůh řekl: „Každý člověk je lhář a Já jsem pravdomluvný.“ Nejsem zvědav na to, co přijde nebo co odejde. Držte se toho.

Zjevení 3:16

¹¹⁰ A víme, že Bible předpovídá, že letniční věk bude vlašný a potom bude vyplivnutý z Božích úst. My o tom víme. To říká Bible.

Přesně tak. A my tomu musíme čelit. A máme to teď tady.

111 Ale teď, pokud syn je dobrým synem, pak jednoho dne budeme svědky toho, co bychom nazvali v Písmu ve Starém zákoně umístění syna *na pozici*; nebo někdy se tomu také říká zákon adopce. Tentýž syn, který se v rodině narodil a on nikdy... Jeho jméno v šekové knížce neplatilo. Řekněme to tak. Jeho jméno tam ještě neplatilo. Na něm ještě nebyl uplatněn zákon adopce.

112 Ale když přichází čas adopce, pak otec bere svého syna na veřejné prostranství, postaví ho nahoru na nějaké místo, oblékne ho do určitého roucha a udělá to, co je nám známo jako umístění syna anebo zákon adopce.

113 A teď, když je tento syn adoptován do jeho vlastní rodiny, od té chvíle tento syn obdrží moc. Je obdarován. Pak jeho podpis na šeku je stejně tak hodnotný jako podpis jeho otce, protože on je šéfem. On je víc než ten slaměný boss. Bůh mu dává něco, o čem tamti slamění bossové nic nevědí, protože on je synem. Je to tak. A přesně to Bůh provedl se svým vlastním Synem, potom když Ho ve všem potvrdil.

Matouš 17:5; Marek 9:7; Lukáš 9:35

114 A 17. kapitola svatého Matouše říká, že Ho vzal na horu a zastínil Jej tam oblakem Slávy. Jeho roucho zářilo jako slunce ve svém žáru nebo síle. A když se to stalo, uslyšeli hlas přicházející z nebe — Petr, Jakub a Jan — *hlas* řekl: „To je můj milovaný Syn, ve kterém mám zalíbení. Jeho poslouvejte.“

Matouš 17:5; Marek 9:7; Lukáš 9:35

115 Co On udělal? Uplatnil zákon, svůj vlastní zákon adopce na svém Synu, umístil svého Syna před sebe. Nezáleží na tom, jestli to byl Mojžíš... „Mluvil jsem k Mojžíšovi.“ To byl Zákon. To jsou proroci. „Ale toto je můj Syn.“ Zákon adopce. Ó! Vy, kteří dodržujete sabat a legalisté, co je to s vámi? „To je můj Syn. Toho poslouvejte.“ To je pravda.

116 Přesně tohle udělal Bůh s Abrahamem, svým synem, potom co byl Abraham ospravedlněn vírou. My tomu věříme, že ano? — Abrahamovo semeno je ospravedlněno vírou. Dobře.

117 Pak ta další věc, co to bylo? Ta další věc, to bylo posvěcení tohoto semene krví, posvěcení skrze krev tohoto semene. Další věc, to bylo sání vlastní Boží moci do jeho nitra, přijímání vlastní Boží síly do církve. To co udělal Abrahamovi, to udělal i jeho semenu po něm. Rozumíte tomu všichni? Dobře.

1. Mojžíšova 17:4

118 No, všimněte si. Pak řekl Abrahamovi, všimněte si toho čtvrtého a pátého verše: „Abrahame, já s tebou uzavírám smlouvu.“ Amen. Ó, jaký stav to musel být! Jaké slovo povzbuzení pro starého stoletého muže — blížil se ke stovce, měl devadesát devět — a On mu řekl, že je El Shaddai.

119 „Dám ti sílu. Umístím tě na pozici se mnou. Já jsem Otec všeho stvoření. Moje jméno je Elohim.“ Každý ví, že slovo Elohim znamená ten soběpostačitelný, ten velký existující sám skrze sebe, Elohim. „No, moje jméno je Elohim a tvoje jméno je Abram. A už se déle nebudeš jmenovat Abram, ale budeš se jmenovat Abraham.“

120 Tedy, teď přistupujeme k tomu opravdu mocnému učení. Abraham. Sledujte. Od Elohima po Abrahama. On mu dal část svého vlastního jména, když ho postavil *na pozici*. Všimněte si, Abraham a jeho semeno...

121 A když Bůh vzbudil Letniční církev a chtěl ji postavit; dal jim dary, a tak dále a postavil je do království. A každý z nich chtěl mít ten stejný dar, ó! Kam nás to zavedlo. A tak... To ovšem nezastaví Boží semeno, pouze... nebo Abrahamovo semeno. Ono jde stejně kupředu.

1. Mojžíšova 17:5; Římanům 4:17

122 Všimněte si, Elohim, Abraham — dal mu část svého jména, protože, proč? „Neboť jsem tě učinil otcem mnohých národů. Otcem. Učinil jsem tě otcem mnohých národů a vložím část svého jména do tvého jména.“ Ó, kdybych tady do toho teď mohl něco vsunout. On mu dal část toho jména, Abraham. A změnil Sářino jméno, protože ona byla částí Abrahama.

1. Mojžíšova 18:1

123 Všimněte si teď. Ten text, který teď máme před sebou, se nachází v 18. kapitole, v následující kapitole, kdy se Bůh zjevuje Abrahamovi, když se nachází pod dubem. Sledujte, jak on... vidíte, kde se nachází jeho postavený na pozici syn: ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým, dal mu dary. A když se mu zjevil tělesně, předtím než spálil Sodomu...

124 Já se nedívám na televizi, protože jsem proti necenzurovaným programům. Ale včera večer na tom místě, kde jsem *byl ubytován*, když jsem se vrátil, bylo už velice pozdě. Vzal jsem do ruky časopis a podíval jsem se na malý... díval jsem se na ten časopis a tam bylo napsáno „Televizní program“. Náhodou jsem si všimnul, že tam byl *program*, kde měli ukazovat atomové řízené střely nebo něco takového

z Pentagonu.

A tak jsem přistoupil k tomu rádiu, vlastně k televizi, abych ji zapnul a podíval se na ty řízené střely, vidíte — tyto atomové záležitosti nebo létající talíře, jak tomu říkají; cokoliv to je. Bylo kolem toho hodně kritiky, hodně pro a proti. Ale - sledoval jsem to asi minutu. Každý člověk... každý má právo na svůj *osobní* názor. Já také; dovolu, že ho teď řeknu.

125 No, předtím, než byla Sodoma spálena, těsně předtím... Kolik z vás ten program sledovalo? Myslím, že mnozí z vás. Dobře. To není nějaký výmysl. Bylo to z vládních zdrojů. A oni na tom pracovali a bylo to otázkou vědeckého výzkumu po celá léta, a oni vědí, že to je naprostá pravda. Je to pravdivé. Žádná novota. Kdyby si jen přečetli tato místa Písma, věděli by přesně, kde jsou. Oni si o to nemusí dělat starosti. Ale teď to na okamžik umístíme rovnou do tohoto dnešního poselství.

126 Tedy Abraham, potom co byl ospravedlněn, posvěcen, přijal Ducha svatého, takto to obdržel a umístil syna... Ten syn dokázal, kým byl, protože měl v sobě Ducha Božího. On konal tytéž skutky; a jeho slova byla přesně taková jako Slovo Boží.

127 My nikdy nemůžeme postavit církve na devíti stech a několika organizacích, vždyť každá z nich se od sebe liší. V žádném případě. To nejde. Všimněte si, ale když tento syn — Abrahamův syn — byl projeven, potom Duch Boží v tom projeveném semenu bude dělat tytéž skutky, které dělal Ježíš, protože tytéž skutky královského semena budou v tom Abrahamově semeni. Všimněte si, umístění syna, udělat ho přesně jako syna, svoji církev.

1. Mojžíšova 18:12

128 No, a zatímco se budeme posouvat kupředu, Abraham seděl jednoho dne pod dubem, vzhlédl vzhůru a spatřil, jak k němu přicházejí tři muži. Dobře si to teď zapamatujte. Uviděl tři muže. Možná byli zaprášení a přicházeli zdaleka. Abraham se na ně podíval a rozpoznal, že na těch mužích bylo něco opravdu Božího. Pravděpodobně neměli stojaté límce a vysoké turbany, ani se nenazývali „biskupové“ nebo... Ale když se na ně podíval, byli to obyčejní lidé, byli oblečeni tak, jak se oblékají ostatní lidé.

1. Mojžíšova 18:3, 4

129 Abraham k nim přiběhl a řekl: „Můj Pane, nevejdeš dál a neposadíš se pod strom? Přinesu vodu, umyju Ti nohy, dám ti krajíc chleba a pak můžeš jít dál.“

130 Abraham viděl... No, Abrahamovo semeno, zapamatujte si. Pohledte! Jenom Abraham tuto věc rozpoznal. Věděli jste, že... Hovořil jsem jednou s jedním Židem, který věří... oni vždy věřili, že je jeden Bůh; a on chtěl věřit, že jsou tři. A on řekl: „Víš, tamto znamenalo Otce, Syna a Ducha svatého.“ Ó, propánakrále! Jak daleko se může člověk vzdálit od Boha!

1. Mojžíšova 18:3; 1. Mojžíšova 19:1, 2

1. Mojžíšova 18:6-8

131 Abraham nikdy neřekl: „Pánové.“ On řekl: „Můj Pane — velkým začátečním písmenem P-a-n-e.“ Ale Lot, ten odpadlík tam dole, řekl: „Moji pánové,“ když uviděl jenom ty dva, kteří k němu přicházeli. P-á-n-o-v-é. Ale tento muž, který byl oddělen, on to viděl jinak. Když Ho uviděl, řekl: „Můj Pane, Elohime, pojď a posaď se.“ A On k němu přišel.

A běžel dovnitř a řekl Sáře: „Zadělej rychle těsto na chleba. Chceme nějaké placky. A běž a vezmi vykrmené tele.“ Zabili to tele, připravili věci; a přinesl to ven, a On tam seděl a jedl to.

1. Mojžíšova 19:1

132 Ti dva šli dál do Sodomy kázat Lotovi tam v Sodomě a vyvést tu vlažnou církev.

2. Petrova 2:8

133 Všimněte si, tři druhy. No, Lot a Sodoma a Abraham, to byly ty tři druhy lidí na zemi v tamtom dni. Teď, prosím, poslouchajte pozorně. Přesně tak je to dnes uspořádáno s tím Abrahamovým semenem. Podívejte, tam byla Sodoma, sodomité, svět, hříšníci. Byla tam ta zorganizovaná vlažná církev, která se tam nacházela, Lot, hříchy těchto lidí trápily jeho spravedlivou duši. Přesně toto říká Bible.

134 Tady to máme — je tam mnoho dobrých a spravedlivých lidí, kteří budou vyvoláni. Jenže já o tom teď nemluví. No, a oni tam poslali muže, aby je vyvedli; a on tam šel, kázal jim (sledujte to), té církvi, která byla v Sodomě, ve světě.

135 Někdy během tohoto týdne vezmeme znamení šelmy a pečeť Boží, a sledujte, jak to začalo přímo v Edenu a odešlo to právě tam, kde Kain odešel z přítomnosti Boží, aby se oženil; a jak Set zůstal v Boží přítomnosti a také se oženil; a jak církve — různými směry — odešli s těmi organizacemi, šli s těmi organizacemi (systémy) a získali a našli si církve, nevěstu; a jak ta opravdová věrná církev zůstala s Bohem. Dokonalé.

136 A hle, co se stalo. Když ti muži přišli tam dolů... A není to zvláštní, jak On změnil jméno Abram na Abraham? - a ten posel tam šel

a kázal těm lidem, aby je vyvedl ven?

137 A v těch posledních dnech, ten posel, který je poslán k těm sodomitům, aby vyvolal lidi tam z těch míst dole, on se jmenuje Graham. Ne B-i-l-l-y S-u-n-d-a-y, Sunday; ale G-r-a-h-a-m, posel. Ukažte mi jednoho církevního posla, který by se dnes mohl postavit na jeho místo. Nikde na zemi není pro křesťanskou církev takový jako Billy Graham. Co on dělá? Volá: „Vyjděte z toho! Oddělte se!“ Se slovem ospravedlnění je vyvolává ven, aby se oddělili.

138 Co on udělal? Jeho poselství jim oslepilo oči, aby neviděli dveře. Přesně to se stalo dnes. To poselství jim oslepuje oči. Mají v sobě tolik organizace, že nemohou vidět dveře. A Kristus je těmi dveřmi. To je pravda. Ó, oni říkají: „Vždyť jsme metodisté. Dobrá, pohledte, pane Grahame. Já jsem presbyterián. Já jsem luterán. Já jsem...“ Oni nevidí dveře, a to poselství jim oslepilo oči. Copak nevidíte Boží zázrak? Nevidíte tu Lotovu skupinu? Tam někde v Sodomě.

1. Mojžíšova 18:9

139 No, sledujte. K tomu, který zůstal tam vzadu, pro tu vyvolanou církev — jeden. On řekl... Podívejte. Pouze několik dnů předtím bylo Abramovo jméno změněno na Abraham. A teď On už neřekl: „Abrame, kde je tvá žena S-a-r-a-j.“ On řekl: „Abrahame, kde je tvá žena S-á-r-a?“ Odkud to věděl, když byl cizinec? Sledujte. Teď On mluví k vyvolanému Abrahamovu semenu.

1. Mojžíšova 18:9

1. Mojžíšova 18:9

140 No, On mluví s Abrahamem. A tak, jak to udělal vzhledem k Abrahamovi, musí to udělat i vzhledem k tomu semenu po něm. Sledovali jsme, jak to všechno dokonale probíhá až do této doby. „Abrahame (zjevení), kde je tvá žena Sára?“

On pověděl: „Je ve stanu za tebou.“ No, zapamatujte si, „za tebou“.

1. Mojžíšova 18:10

141 On řekl: „Já tě navštívím. (Já, je v tom zahrnuto to osobní zájmeno, rozumíte.) Já tě navštívím. (To je, jak On znal jeho jméno... On byl tím, který jeho jméno změnil.) Abrahame, já tě navštívím podle času života se Sárrou. Posílám ti to dítě přesně, jak jsem řekl, že se stane. Udělám to.“

1. Mojžíšova 18:12

142 A když to Sára uslyšela... Tedy, moje sestry, tady, vy mladé ženy, promiňte mi toto, prosím. Ale Sára se zasmála. Víte, proč se

zasmála? Ona řekla: „Já? - stará žena budu mít znovu rozkoš se svým pánem, který je také starý?“

1. Mojžíšova 18:12

1. Mojžíšova 18:13

143 Jako manžel a manželka, jejich rodinný vztah ustal již před mnoha lety. Bylo jim sto let. Ona řekla: „Já, a znovu mladá žena, a mohla bych znovu žít se svým mužem? A budeme mít znovu rozkoš jako mladí lidé, kteří se vezmou?“ To ji pobavilo. A ona řekla: „Já, stará žena, budu znovu žít se svým mužem, když jsme spolu neměli nic už snad patnáct nebo dvacet let, vidíte. Jakby k tomu mohlo dojít?“

Pak ten Anděl obrácený zády řekl: „Proč se Sára zasmála?“

1. Mojžíšova 18:13; Lukáš 17:28, 30

144 Ježíš na to odkazoval a řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka; a tak bude vzhledem k Abrahamovu semenu.“

145 Můžete teď vidět, kde se nacházel Lot? Můžete vidět, kde je to poselství? Můžete vidět poselství, které přichází k vyvolené církvi? Moc Boží se znovu nachází mezi lidmi, Bůh přebývá v těle své vlastní církve a předvádí tatáž znamení! A oni to nazývají čtením myšlenek, mentální telepatii, věštěním. Není se co divit, že jsou zatraceni. Není se co divit, že řízené střely, jak tomu říkají, létají ve vzduchu a oni o tom nic neví.

146 Podávám vám k tomu své vysvětlení. Jsou to andělé, kteří sestoupili jako tehdy v Sodomě. Víte, myslím, že máme fotografii jednoho z nich... někde jsme měli ten snímek. Bude to ve shromáždění v průběhu několika následujících dnů. On má toho samého Ducha. On koná tytéž věci. Tentýž Duch v církvi předvede tytéž věci, které dělal Ježíš. A my jen pozorujeme.

147 A na Pentagon, když oni se objevili někde poblíž a mohli vidět ty střely, které se k nim takto slétávají... To nebyl nějaký výmysl, nějaká fikce, to je ryzí pravda. Bylo to zachyceno radarem. Máme to zfilmováno, zachytila to kamera. Je to tak rychlé, že to okamžitě zmizí.

148 Einstein dokázal ještě před svou smrtí, že pokud by se dvě řízené střely přibližovaly takovou rychlostí nebo dva lidé na ulici v automobilech, kdyby se mohli přibližovat dostatečnou rychlostí, můžou projet jeden skrze druhého, aniž by do sebe narazili. Ale to by vyžadovalo miliardy kilometrů za sekundu, aby se to stalo; ale stalo by se to.

149 Podívejte se na Ježíše. My to nemůžeme pochopit. Dobrá, Ježíš vešel do pokoje skrze kamennou zeď, když dveře byly zavřeny a On se tam postavil potom, co obdržel oslavené tělo; a jedl maso. Haleluja! Sláva! Mluvíte o kosmickém věku; církve se chystá na jeden takový rychlý let. Oni se chlubí svými letadly, která vyvíjejí takovou rychlost... Ve Sputniku máme člověka. Ó! Ale jaký to všechno má význam pro církve živého Boha? Namouvěru!

Lukáš 21:25, 28

150 On řekl: „Když se začnou dít tyto věci, pozvedněte vaše hlavy. Budou znamení nahoře na nebi a dole na zemi.“ Zuřící mořský příboj a zemětřesení na různých místech. A to je čas, abychom začali pohlížet vzhůru. „Vaše vykoupení se blíží.“

Jan 1:1, 14

151 Vidíte ta znamení Sodomy, organizace, kam to zavedlo církve v mystických... ó, samospravedliví, legalistický způsob. Ale ten muž a žena, kteří očekávají Boží zaslíbení, mají znamení, které mezi nimi působí, jako pravý žijící Bůh rozpoznávající samotné myšlení srdcí. To je Slovo. Ježíš byl Slovem. Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh... a to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Svátý Jan 1. Je to tak?

Jan 15:7; Židům 4:12

152 Židům 4. kapitola říká, že Slovo Boží je ostřejší než dvojsečný meč; proniká až k rozdělení duše a ducha a rozsuzuje myšlenky a záměry srdce. A když to Slovo — když Boží Slovo (ne jeho polovina nebo část nebo smíchané s nějakým lidského původu vyznáním víry) ... „Jestliže zůstanete ve mně a má slova ve vás, prostě, o co chcete, a stane se vám.“ A když to pravé Slovo se ve vás začíná projevat, pak rozsuzuje myšlenky srdcí; a lidé to nazývají čtením myšlenek nebo mentální telepatii.

Matouš 12:32; Lukáš 12:10

153 Není se tedy čemu divit, když Ježíše nazývali Belzebubem. On řekl: „Já vám to odpouštím, ale když Duch svatý přijde a udělá to, jedno slovo proti tomu a nebude to nikdy odpuštěno.“ Potom vidíte, proč je naše jméno na řízené střele, která je tam někde zavěšena. Vidíte, odkud udeří soudy. Jistě, jsme zatraceni.

154 Tam dole je skupina Billy Grahama, která káže Lotovi: „Vyjděte ze Sodomy. Vyjděte ze Sodomy. Vyjděte ze Sodomy.“ Ten chlapec o tom možná ani neví, pokud vím. Nebo ten muž — myslím si, že mu je třicet sedm nebo kolem čtyřicítky. Ne, čtyřicet čtyři nebo tak nějak... čtyřicet pět, já nevím jak... Billy řekl... Dobrá, on se blíží ke čtyřicítce.

Ale každopádně... ten muž si asi neuvědomuje, co to je, rozumíte. Je tam. On je poslem pro tento den, pro tuto církev, a neuvědomuje si to. Ale musí být takto vyvoláni. Jak všechny věci...

1. Mojžíšova 32:28; Matouš 16:17, 18; Skutky 13:9

155 Říkáte: „A co s tím má společného jméno?“ Proč tedy změnil jméno Jáкова? Proč změnil jména těch ostatních, kteří k Němu přišli? „Jmenuješ se Šimon. Ale od nynějška se budeš jmenovat Petr.“

„Ty jsi byl Saul, ale budeš se od této chvíle jmenovat Pavel.“ A co s těmi všemi jmény, pokud nemají žádný význam?

156 Dobrá, řeknete, že to je numerologie. Dábel má rovněž tu svou, to je pravda. Ale Bůh má také svou. A všechno co má dábel, on si vzal vzor z Boha. Přesně tak.

Zjevení 2:17; Zjevení 3:12

157 On změnil jeho jméno. Potom, když Ježíš zvítězil, On sám obdržel nové jméno. Každý vítěz. A když církev úplně zvítězí, pak se jim zjevení té věci začíná stávat realitou. A proč on byl takto nazván? Proč je on posel pro dnešek, když člověk...?

158 Přesně jak to bylo v Edenu, člověk se sám zničil svou vlastní moudrostí. A dnes dělá totéž, ničí se svou vlastní moudrostí. Dávejte teď pozor, ještě několik minut než skončíme. Máme... ve skutečnosti nám zůstalo třicet minut, ale nemusíme to využít. Podívejte. Chtěl bych se vás ještě na něco zeptat. No, on šel tam dolů a kázal, ti andělé. A ten další, který zůstal vzadu, to byl Posel. Jeden kazatel se mě kdysi zeptal: „Bratře Branhame, ty říkáš, že to byl Bůh?“

1. Mojžíšova 18:8

159 To byl Bůh. Abraham Ho nazval Elohim. Pokud se chcete hádat s Abrahamem v Bibli, dobře. Ale on řekl, že tam stál Elohim a jedl maso a měl na sobě obyčejné oblečení. Jedl maso, pil kravské mléko, jedl chléb a zmizel Abrahamovi z očí. On byl Elohim. A co dokázal? Když se o tom zmínil Ježíš - Elohim by se měl vrátit zpět k Abrahamovu semenu v těch posledních dnech.

Lukáš 17:28, 30

160 A jak to bylo za dnů Sodomy, pro tu vyvolenou církev, tak to bude znovu. Ó! A pro církev v Sodomě to bude znovu tak. Teď vidíme, kde stojí, že ano? Vidíme tato jména a všechno ostatní, umístěné prostě přesně, dokonale, kde se nacházíme. A co on udělal potom?

161 Hned potom, jak jsem se už o tom zmiňoval mnohokrát (myslím, že jsem vám už o tom jednou kázal), On změnil Abrahamovo a Sářino tělo a udělal je znovu mladým mužem a mladou ženou. No, víme, že je

to pravda. No, zapamatujte si to.

1. Mojžíšova 18:12; 1. Mojžíšova 25:2; Římanům 4:19

162 Dovolte mi to rovnou tady dokázat tak, abyste... kdyby vás někdy napadlo, že oni byli... oni prostě v těch dnech žili déle. Bible tady říká, že byli sešlí věkem. Byli hodně sešlí věkem. Proč by tedy Sára říkala „...copak můžu mít znovu rozkoš se svým pánem?“ A Abraham, Bible říká, že jeho tělo se rovnalo mrtvému tělu. A semeno v jeho těle bylo mrtvé. A čtyřicet pět let po narození Izáka se mu narodilo dalších sedm dětí. Dokážete mi na to odpovědět?

1. Mojžíšova 18:12; 1. Mojžíšova 20:1, 2; 1. Korintským 15:51

163 Proč se tedy Abimelech zamiloval do Sary, když byla starou ženou? Řekla: „Já — stará žena sešlá věkem, já v tomto věku — a mohla bych znovu prožít rozkoš?“ A když se vydali na pět set kilometrů dlouhou cestu a přišli tam na to místo a uviděli mladého krále, on se do ní zamiloval. Byla to nejkrásnější dívka, jakou kdy viděl. On změnil její tělo. A proč? On musel změnit její tělo, aby mohla obdržet zaslíbeného syna. A to je ta další věc v pořadí — proměna těla, vytržení.

164 No, co kdyby On prostě vzal Abrahama a řekl: „No, Abrahame, chystám se tě proměnit znovu v mladého muže a proměnit znovu Sárú v mladou ženu. A teď jen jděte vpřed a mějte syna.“

165 Oni by to stejně nedocílili, protože spolu žili, když ještě byli mladí, a neměli syna. Neměli žádného syna a žili spolu po všechna ta léta. A kdyby je prostě jen proměnil... To musela být proměna jiného druhu. Ó, sláva!

166 A co? Ona by se stoletým srdcem nevydržela porodní bolesti. Mléčné žlázy v jejím těle byly vyschlé. Její lůno bylo neplodné. Ó, vím, že se to zdá zvláštní. Víím, že ano. Zdá se to zvláštní. Co kdyby dítě před narozením, když se ještě nachází v matčině lůně, mohlo povědět: „Ó, běda mi! Oni mi říkají, že se mám za několik dnů narodit. Co si počnu? Říkají mi, že v tom velkém světě svítí slunce a lidé chodí sem a tam. Ach! Jak já tam mám žít? Raději zůstanu tady v lůně. Ó, tam je tak velký prostor! Co já tam budu dělat? Běda mi.“

Ovšem kdyby jen mohlo pomyslet na to, co to je! Kdyby jen mohlo... Když se jednou ocitneš venku na této straně a potom se ohlédneš dozadu, tak by ses nikdy nechtěl znovu vrátit do lůna.

167 A právě tak je to s námi; uvažujeme o tom, jaké to bude? Jaký je ten druhý svět, kam můžeme přejít ze slávy...? Proč, když oni dokážou vzít dalekohled a podívat se do vzdálenosti 120 000 000 světelných

let... A to není ani jedna šestnáctina palce ve srovnání s věčností. Haleluja! Sláva! Ale Ježíš přišel z nebe na zem rychlostí myšlenky. Sláva! A s Církví to bude stejně. Poletí... takovou rychlostí. Sláva Bohu!

¹⁶⁸ Ptáte se, jak by se to mohlo stát? Odkud to můžu vědět? Jediná věc, kterou znám, jsou palce a yardy a míle; dny a týdny a hodiny a minuty. Takovým způsobem si věci představujeme my. Nacházíme se v lůně země. Ale počkejte, až se jednou narodíme na té druhé straně. Sláva! Počkejte, až nastane ta proměna. Ano. A potom ta vzdálenost, kterou je třeba překonat ze Slávy sem, k tomu bude třeba jen okamžik — taková rychlost, že proletíme stěnou a ani nepostřehneme, že tam byla. Tady to máte. Potom budou ty pozemské věci tak jednoduché. Ó! To budou jen malichernosti. Sledujte.

¹⁶⁹ Když Abrahamovo tělo bylo změněno, Sářino tělo bylo změněno, tak jak nebylo změněno nikdy předtím. Všichni víme, že když Ježíš přijde, budeme vychvázeni ve vytržení a víme, že naše těla budou muset být nejdřív proměněna. A to nebude jenom proměna znovu v mladého muže a mladou ženu, ale to bude proměna, protože tělo Abrahama a Sary muselo být proměněno takovým způsobem, aby mohli přijmout zaslíbeného syna.

¹⁷⁰ To je Abraham. Jeho tělo muselo být proměněno, aby přijal zaslíbeného syna, potom co byl ospravedlněn, posvěcen, naplněn Duchem svatým, povolán vyvoláním, a projevený Bůh Slávy byl s ním. A pak bylo jeho tělo proměněno kvůli tomu, aby mohl přijmout zaslíbeného syna.

¹⁷¹ Církev musí projít ospravedlněním, posvěcením, křtem Duchem svatým, projevy darů, a co teď? Duch Boží působí v církvi tytéž skutky, které konal Ježíš, předtím než odešel jako zaslíbení. A co je ta další věc? Proměna.

¹⁷² Ta další věc, která Abrahama potkala, byla proměna těla. To se s ním muselo stát, jinak by nikdy neměl syna. A následující věc, jež potká Církev, je vytržení. Musíme být proměněni a vychvázeni do vzduchu na setkání s Ním. Nemůžeme se s Ním setkat tady na zemi, musíme se s Ním setkat v povětří. To je přicházející Syn, Syn zaslíbení. Amen! Vyhlíželi jsme Ho stovky let. On jednoho dne přijde.

¹⁷³ Ale ta další věc, na kterou církev čeká, je proměna. Měli jsme již každé znamení — ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým, umístění synů, projevy Ducha. A co teď? Proměna těla k vytržení. Ó! Ó!

jak by měla církev mávat ve slávě rukama a děkovat Bohu, děkovat Bohu.

Matouš 24:40, 41; Lukáš 17:34–36; 1. Korintským 15:51

174 Proměna může přijít každou minutu, protože Bible říká, že to bude všeobecná záležitost. Ježíš řekl, že dva budou ve mlýně: „Jednoho vezmu, druhého zanechám. Dva budou na poli; jednoho vezmu, druhého zanechám.“ Dva v posteli, to znamená, že to bude na obou polokoulích země. Na jedné straně bude noc, na druhé bude den. „Jednoho vezmu, druhého zanechám.“ Vytržení bude všeobecná záležitost, a jejich těla budou proměněna.

175 Naše těla budou muset být proměněna. Nemůžeme být jen proměněni v mladé muže a ženy. Musíme mít jiný druh těla, abychom mohli být vytrženi do povětří, abychom přijali zaslíbeného Syna. A na to teď čeká Církev, ta pravá Církev. Každý projev, to co udělal pro Abrahama, udělal Jeho semenu po něm. Zůstává už pouze jedna věc, to je vytržení Církve.

Matouš 24:32, 34; Marek 13:28, 30; Lukáš 21:28

176 A „když uvidíte toto všechno,“ řekl Ježíš, „pozvedněte své hlavy. Pohledte vzhůru. Vaše vykoupení se blíží.“ Když na to Ježíš odkazoval, řekl: „Jak bylo v Sodomě...“ Když vidíte moderního Billy Grahama jít do Sodomy; když vidíte znamení, která se začínají ukazovat před vyvolenou Církví a ti ostatní, kteří proti tomu bojují, dávejte pozor — čas vytržení je nablízku. Fíkovník tam dole vypouští své pupeny — ta generace nepomine, dokud se to všechno nenaplní; a už uplynul dlouhý úsek času, odkdy se Židé začali vracet do své domoviny. Jsme na konci času.

*Národy se hroučí, Izrael se budí,
znamení předpověděna proroky;
dny pohanů jsou sečteny, hrůzou obtíženy;
vraťte se rozptýlení do své vlasti.*

177 Ó, pojedte s námi do Miami, kde je muž, který stál v Grónsku a držel svou ruku, aby odpálil atomové střely, které by zničily polovinu zeměkoule a způsobily otřes, a on se stal křesťanem. Promluvíme si o tom. Když uviděl tu řízenou střelu na monitoru; a on si myslel, že to je Rusko, které zahájilo... My jsme také připraveni.

178 Ostatní země jsou také připraveny — Castro tam na jihu je používán pouze jako loutka; jedná tak, aby se tam Rusko dostalo, dost

blízko aby mohli odpálit ty atomové střely, a tak dále. Tady to je, máme to rovnou pod nosem. A Boží dary, Boží projevení mezi Jeho lidem, které dělá tytéž věci, které dělal Kristus, teď prošlo celým světem, vidíte. Ona je připravena.

179 A teď ta další věc je proměna, abychom byli vytrženi do povětří, na setkání s Ním. Proměna pro ty, kteří vyhlížejí toho zaslíbeného Syna. Vyhlížíte Ho dnes odpoledne, jste v očekávání? Ó, já budu bdít a čekat a bude to nádherná podivaná. On přichází. „Dny pohanů jsou sečteny, hrůzou obtíženy.“ Co, ta země se jednoho z těchto dnů roztrhne na kusy. A může se to stát, než nastane ráno. Zůstává pouze jedna věc — všemohoucí Bůh — který nás může od toho zadržet, abychom nebyli během následující hodiny rozmetáni na kusy.

180 Rusko je daleko před námi, pokud se jedná o vědu. A jak se vyjádřil onehdy večer ve zprávách jeden komentátor, že to nedělá Rusko. Nejsou to ani naši vědci. Dělají to Němci. V průběhu světové války jsme některé z nich zajali a oni také některé zajali, a tady to máme.

181 Oni zajali muže, který stojí za tím malým přístrojem... za tím Sputnikem, který obléává zemi, a takových mohou mít stovky. Co kdyby vtrhli sem do Spojených států a řekli: „Vzdejte se, jinak z vás nezůstane nic než popel.“ A co by udělal Pentagon? Samozřejmě by se vzdal. Co by se stalo? Do vašich domovů by vtrhli Rusové. Víte, co by se dělo. A kdyby se nevzdali? Pak z toho bude popel. A kdy by se to mohlo stát? Od teď za hodinu.

182 Ale pamatujte, předtím než se to stane... A právě v tom bodě nebudete souhlasit. Ale předtím než se to stane, Ježíš přichází pro Církev.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26, 28, 30

183 Dříve než kousíček ohně spadl na Sodomu, Lot musel vyjít. Dříve než jedna kapka deště spadla, Abraham musel vejít... myslel jsem, Noe musel být v korábu. A jak bylo za dnů Abra... za dnů Noe, a jak bylo za dnů Sodomy, tak bude při příchodu Syna člověka.

1. Korintským 15:51; 1. Tessalonicenským 4:17

184 Dříve než se cokoliv stane, Církev odchází ve vytržení. Amen. Oni jsou v Kristu, už jsou odsouzeni. A jednoho rána nastane zmizení, nebo jedné noci bude zmizení. Církev bude proměněna a vytržena na setkání s Ježíšem v povětří.

185 A pak běda této skupině. Budou se bolestí kousat do jazyků,

když zemi smete atomová síla; vypálí jim oči a dostane se všude jako voda. Budou se bolestí kousat do jazyků a křičet a bomby budou vybuchovat jedna za druhou. A pak si vzpomenete, nakolik to byla mentální telepatie, nakolik to byla banda náboženských povalečů nebo fanatiků.

Tessalonicenským 4:17

186 Zapamatujte si, Bůh ví, co dělá. Ano, přátelé. Další věc v pořadí je pro to vyvolené a vyvolané Abrahamovo semeno, které rozpoznalo Boží projev mezi Jeho lidem, a oni stojí a čekají. Ti lidé budou vytrženi na setkání s Ním v povětrí.

Skloňme na chvíli naše hlavy. Pokud je tady dnes někdo, kdo Ho nezná jako svého osobního Spasitele, nebyl jsi naplněn Duchem svatým, nebyl jsi zasažen tím Božím zjevením ve svém životě; jen ses připojil k církvi a žil jsi dobrým a spořádaným životem...

Jan 8:44

187 Víte o tom, že ti Židé tam v dávných dobách, ti kněží, oni žili dokonalým životem. Nikdo nemohl na jejich život ukázat prstem. Byli to svatí posvěcení muži, a Ježíš řekl: „Vy jste z vašeho otce ďábla.“ Čím je hřích? Je to nevíra. Nevíra v co? Ve Slovo Boží. Tedy, to je Slovo Boží k Abrahamovi a jeho semenu po něm.

188 A pokud jsi nebyl znám Bohu jako Jeho syn a nebyl jsi znovuzrozen a naplněn Jeho Duchem, pak jsi nikdy nečerpal z toho El Shaddai, z toho Božího řadra; proč bys sem tedy nepřišel a nepostavil se sem. Budeme se s tebou modlit, zatímco bratři kazatelé se postaví kolem, aby se modlili.

189 Nechcete teď vstát? Věřím, že hodina toho celého přesvědčování je ta tam. Pokud jste nepřijali Krista a nebyli naplněni Duchem, přijďte. Jedna ubohá duše přichází k oltáři a je to Žid. A další je Etiopan. Bože, smiluj se! Přátelé, jak můžete slyšet Slovo Boží a zůstat klidně sedět? Copak nevidíte, že...?

190 Věda prohlásila asi před pěti lety, že je za tři minuty půlnoc. Víte, co Bůh udělal? On sáhnul... čas už pomínil. On ho svou rukou zastavil. Drží čas ve své ruce kvůli Církvi, aby se připravila. A zůstává ještě několik členů, kteří by měli vejít do Kristova těla. Možná někdo z nich je dnes tady, a proto tu jsem. Proto jsem byl sem veden, proto abych se vás snažil přesvědčit.

191 Já neříkám: „No, nebudte katolíky, nebudte metodisty.“ Neříkám, kam byste měli patřit. Můžete patřit ke každé z

nich nebo k žádné. Ale já chci, abyste byli naplněni Duchem. A pokud nejste, jste... Ale zapamatujte si, jednoho dne se s vámi setkám a tato slova proti vám budou svědčit. Je to všechno zaznamenáno na Božím pásku, na Jeho velké kameře. A vy sedíte a odcházíte a opouštíte toto místo; tam se onoho dne sami uvidíte v Božím zrcadle. Nechcete přijít?

*Bud' vůle Tvá...!
Ty jsi hrnčič; já jsem hlína.
(Zapomeňte teď na všechno.
Jen pojdte. Já jsem ta hlína.)
Zformuj mě podle své vůle.
Když očekávám...*

Jste poddajní? Staň se vůle Tvá, Pane. Vezmi ode mě všechno církevnictví. Vezmi ode mě naškrobenost a denominaci, Pane. Dovol, abych byl opravdovým křesťanem.

*... Pane!
Bud' vůle Tvá.
Zmocni se mé bytosti,
zatřes se mnou!
Napln mě svým Duchem.
Ať všichni uvidí jenom Krista
vždy žijícího ve mně!
Bud' vůle... (Bůh vám žehnej, paní.
Pojď sem, sestro.)
Bud' vůle Tvá.
Ty jsi hrnčič (všichni katolíci,
baptisté, presbyteriáni,
metodisté, letničtí);
zformuj mě, utvoř mě
podle své vůle,
když jsem poddajný a tiše očekávám.
Bud' vůle Tvá, Pane.*

No, zatímco se lidé pohybují a stále sem přicházejí... Dokud lidé přicházejí, pozdržíme se. Nemyslím si, že nám na tomto světě ještě zůstává mnoho času na takovýto druh výzev.

¹⁹² Zapamatujte si teď, hovořím ve jménu Páně. Blíží se hodina, kdy budete volat po takovémto shromáždění. Nebudete už tak horliví,

abyste vstali a přišli. Potom bude už pozdě. Vy vyjdete v pořádku, ale půjdete do věčnosti bez Boha, bez...

¹⁹³ Nazýváte mě prorokem. Já se tak nikdy nenazývám. Vy mě tak nazýváte. Ale ke komu přichází Slovo Páně? Co znamená slovo „prorok“? Božský zjevovatel Božího psaného Slova. Vy pak máte svůj vlastní výklad a stavíte ho nad opravdové Slovo. Znamení a divy dokazují, jestli to je pravdivé nebo ne.

¹⁹⁴ Bůh jim řekl, jak to mají říci. A pokud to, co řeknou, se stane, pak je to pravda. Pokud ne, pak ne. Budte tedy svými vlastními soudci. Raději utíkejte k Bohu, letniční, dokud máte šanci. Nespokojte se s nějakou myšlenkou: „Mluvil jsem v jazycích, a to znamená všechno.“ To je prostě tak daleko, jako když metodisté křičí a luteráni si podávají ruce. Bylo by lepší, kdybyste přišli k Bohu.

*Zatímco čekám,
poddajně a tiše.*

¹⁹⁵ Zapamatujte si. Po tomto dnešním odpoledním poselství jsem čistý od krve každého člověka. To shromáždění bylo dáno v Chicagu. Řekl jsem vám „Tak praví Pán“. Dokázal jsem vám to Písmem, že jsme na konci. Nejsm od této chvíle vinen krví žádného člověka.

Jsem zvědav, kolik křesťanů nacházejících se tady by přišlo k oltáři a modlili se spolu s těmi lidmi, kteří jsou okolo, kteří stojí okolo oltáře a modlí se. Kdokoli z vás křesťanů, kteří jste naplněni Duchem svatým, nechtěli byste sem přijít a modlit se s těmi lidmi?

*... mne a zformuj mne,
podle své vůle,
když jsme v očekávání,
poddajně a tiše.*

¹⁹⁶ Abraham a jeho semeno po něm, Abraham a jeho semeno. Dovolte, abych vám něco řekl. Před několika dny jsem byl v Kalifornii, ve velké denominační církvi, v letniční denominaci. Několik lidí přišlo k oltáři, čtyři nebo pět, potom co jsem kázal tvrdé poselství. A pak čtyři nebo pět hříšníků přiběhlo k oltáři, popadali jeden na druhého. A já jsem musel prosit a přesvědčovat lidi, aby se přišli s nimi pomodlit.

Udělal jsem to dnes odpoledne úmyslně, abych viděl, kdo je

ochoten přijít. A mezi těmito asi tři sta lidmi, podívejte, kdo se přišel pomodlit. Vždyť přece baptisté z Kentucky, tam v horách, kde jsem se narodil, by způsobili, že by se letničtí za sebe styděli. Kdyby jenom jedna duše přišla k oltáři, v tu chvíli by stál celý sbor kolem ní a snažil by se... Byli by tak vděční Bohu, že jedna duše přišla. A pak že jsme Abrahamovo semeno. Vždyť jsme přišli o všechnu naši horlivost, jakou jsme měli. Chápete, co tím myslím? Ó, Bože.

Skloňme své hlavy. K vám lidem tady u oltáře, chci, abyste Mu teď vydali své životy. Zapamatujte si, toho rána se tam s vámi setkám. Za toto poselství dnešního odpoledne vydám počet. Byl jsem v Chicagu od počátku své služby. A když teď končí... Nemohu být prorokem a evangelistou současně. Brzy to už bude jenom jedna služba.

¹⁹⁷ Znovu a znovu jsem přijížděl sem do Chicaga; stál jsem tu hodinu za hodinou, srdce k srdci s vámi. Slyšeli jste mě už říct ve jménu Páně něco, co nebylo pravda? A pokud ano, prosím vás, abyste přišli a opravili mne. Ne, přátelé. Nic takového není známo. A tak vám říkám ve jménu Páně, v takové situaci, pokud sem dnes přijdete, přivedl vás sem Bůh.

¹⁹⁸ To je hodina vašeho vysvobození, pokud uvěříte z celých vašich srdcí. Chtěl bych, abyste pokorně vyznali všechno, čím jste se provinili a co bylo špatné před Bohem. Řekněte: „Bože, je mi to líto. A teď jsem zde a chci, abys mi dal křest Duchem svatým. Vyslyš.“ Zatímco končíme bohoslužbu s vámi tady, kteří se modlíte kolem oltáře, chtěl bych požádat shromáždění, aby všichni povstali k modlitbě a položili ruce jeden na druhého tady kolem oltáře; vy lidé, tady spolu s těmito.

Náš nebeský Otče, přinášíme Ti dnes odpoledne plody; nebo paběrky. Země už byla dávno sklizena a my jenom paběrkujeme jako Rúť. Jak dobře o tom vědí naši spolu-bratři evangelisté. Náš bratr Tommy Hicks, který je tady; a bratr Oral Roberts a Billy Graham, oni dobře ví, že my v Americe jenom paběrkujeme, abychom viděli, jestli sem tam můžeme najít nějaké stéblo.

Jan 6:37, 40, 44

¹⁹⁹ Otče, Bože, víme, že konec je na blízku, ti, kteří přišli... Ty jsi řekl ve svém Slově: „Kdo přijde ke mně, toho nevyženu ven.“ A také jsi řekl: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině když ho přitáhne můj Otec. A všichni, kteří ke mně přijdou, dám jim věčný život a vzkřísím je v ten poslední den.“ To je Tvé zaslíbení, Pane. A jako Tvůj služebník, ty plody tohoto poselství odevzdávám Tobě, ty hledající u oltáře. Odevzdávám je Tobě jako Tvůj služebník v modlitbě s těmi ostatními

Tvámi služebníky, kteří tady stojí a kteří jsou svědci Tvého zmrtvýchvstání, svědci Boží moci.

²⁰⁰ A my tady stojíme, Pane, a z hloubi a upřímnosti našich srdcí věříme, že Ty jsi Syn Boží a věříme, že přicházíš. A všechny tyto strašné věci, které vidíme a slyšíme... Národy se hroučí a Izrael se vrací do své domoviny. Národy jsou znepokojeny při pohledu na ty mystické věci nad Washingtonem, strašlivé věci na této zemi, zmatek času a úzkost svírající národy. Úzkost, taková úzkost! Oni jsou tak nervózní, že ani neví, co mají dělat. Všichni mají ukryté v tajnosti atomové a vodíkové zbraně a jen čekají jeden na druhého, aby mohli udělat nějaký tah. Jednoho dne nějaká chyba... někdo vypije trochu víc vodky nebo něco takového. Pak budou řízené střely létat na monitoru a už to poprčí. Bože, Ty jsi nám zaslíbil a já Ti věřím... Noe stál ve dveřích korábu a kázal umírajícím lidem. A dnes ti opravdu znovuzrození Boží muži stojí ve dveřích Ježíše Krista a poukazují lidem cestu úniku. To není církev, to není organizace, ale to jsou dveře, Kristus.

Matouš 25:34

Jan 5:24

²⁰¹ Ať tito lidé přijdou právě teď ke dveřím a zaklepou na ně. Víím, že budou přivítáni s otevřenou náručí a bude jim řečeno: „Vejděte, požehnaní mého Otce. Vejděte do radosti, která pro vás byla připravena před založením světa“; protože nikdo z lidí nemůže přijít, kromě těch, které On předzvěděl. A oni dnes odpoledne přišli. A já Ti je odevzdávám, jako Tvůj služebník, jako Tvůj lid. Dej to, Pane, každému z nich ve jménu Ježíše Krista.

Zatímco každá osoba nacházející se tady, vy lidé, kteří jste kolem oltáře, vírou... vírou. Nemusíte nic pocítovat. Ale ve svých srdcích... Tedy, jak jste sem přišli? Bůh, který působil tam v publiku vás sem přitáhl. Ježíš řekl: „Nikdo nemůže přijít, jedině že ho přitáhne Otec. A kdo slyší má slova a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život.“ A existuje pouze jedna forma věčného života. Tou je Duch svatý. Tedy, jestli budete věřit z celých vašich srdcí, že Bůh vám dá Ducha svatého, zvedněte ruce a řekněte: „Děkuji Ti, Pane. Přišel jsem sem, abych to obdržel.“ A vy všichni v publiku, kteří věříte spolu s nimi, zvedněte ruce a řekněte: „Pane, stojíme připraveni na Ducha svatého.“ Bratře Tommy Hicksi, chtěl bych, abys sem přišel a rovnou tady se za ně teď pomodlil. Ano, prosím.

